له مانبامه تر سپیدو

څای ورکړی په حُجروکې او زلمي مو ورسره کړئ

راغلی یو کاروان دی له مانبامه تر سپیدو

راشد

Download from:aghalibrary

حقوق يې خوندي دي

بسم الله الرحمن الرحيم

د كتاب نوم .... له ماښامه ترسپېدو

ليكوال .... مفتي راشد

لومړی چاپ .... ۱۴۳۴ هـ ق

د چاپ شمېر.. زر ټوكه

خپرونكى .... الهلال نشراتي مركز

ايميل : al_hilal@yahoo.com

Download from:aghalibrary

Download from:aghalibrary

ډالۍ

خپلې او نورو سپېڅليو ميندو ته چې د علم ، جهاد او خپلواکۍ لپاره له زامنو نه جدا د بېلتون شپې تېروي ، په ترمو اوښکو او دعا ګانو يې بدرګه کوي ، هغه دعاګانې چې د حالاتو د سختو طوفانونو پرمهال بيا د هيلو څرک او غيبي نصرت شي .

خپل او نورو قدرمنو پلرونو ته چې په خُوَلو او دعاګانو د زامنو توره او قلم وچېدو او پڅېدو ته نه پرېږدي، د هېواد او امت د زرينې راتلونکې لپاره کړاوونه په يوائې زغمي، بچي يې هر سپېڅلي خدمت ته پرېښې وي.

همدوی ته . . او له لوی خدای جل جلاله نه ورته مرسته، صبر ، او سمسور جنت ، جنت الفردوس غواړم ، آمين .

Download from:aghalibrary

هغه لمر بیا را خېژي

د ښاغلي مفتون ورور په قلم ۹
پرښه.. ۱۱
زمـــــونږه ربه ! ۱۳
چې محمد صلی الله علیه وسلم راغی...................................... ۱۴
خپلواکه دښتې غرونه.. ۱۵
سر پورته کړه حقپاله.. ۱۶
د چا چې فـــکر وي سمسور ۱۷
د زړه سپېدی.. .... ۱۸
را تاو شول د عــــــــربو ځوانان.............................. .... ۲۰
لکـه توحید چې له ایمان سره په زړونو ګرځي ۲۲
زه به مې زړه ته دا تسل ورکوم ۲۴
د ازل لـــوړه عملــــــي کړه ، زولنې ماتې کړه ۲۶
له مابنامه تر سپېدو ۲۷
زېږې پاڼې تتې وړانګې ، لوند ګودر ۲۸
ګرانه راشـــــــه څو دردونه در ښکاره کړم ، ۳۰
که خپلـــــــــواکۍ ته نذرانه نشي ۳۱
دا منمــــــــــه چې بهار شوې ۳۲
یوه څــــــــــرېکه اسویلي شي د ستا یاد ۳۳
دې تروږمو لره ډېوه شه د توحید سندرې ۳۴
دا کمکی خـــیال وړوکي زړونه جهان څه پېژني ۳۶

Download from:aghalibrary

مه کــــــوه ، آه به یې سیندونه ۳۹
جونګړه د حـــــیات مې ۴۵
د وخت زلـــــمي یو ۴۱
د قربانۍ رویبار ۴۲
هر ولس ، یوه لار ونیوله ۴۳
کاشکې ټول ادب مو خپل وی ۴۵
لوی اختر ۴۷
زمونږ د زړه ۴۸
زه لا ژوندي یم ۴۹
طارق بن زیاد رحمة الله علیه ۴۹
ایاس بن معاویه رحمة الله علیه ۵۰
دلـــــمر زرینې وړانګې ۵۱
زه یو خـــوب وینم ، چې کله به رښتیا شي ۵۲
په هره خوا کې خوښې نـــشته ۵۳
شېخه له نورو خو ګیله نه وه ، په تا څه وشول ؟.. ۵۴
لکه د شنه اســــمان په وریځو کې چې زانه راځي ۵۵
خدایه ښه ښکاري جدا نکړې خواږه زړونه یو ځای ۵۶
بلعام بن باعورا ۵۷
که اســــــــلام نیسم ۵۹
پرېږده نـــــور د مینې او جانان کیسې ۶۱
ورو ورو ورکـــــېږي د بدۍ ستورى ۶۲

کـــــه یاري غواړې د ګل ۶۳
ســـــحر د نصرتونــــــو... ۶۴
دازل لوړه ۶۴
بیا ګرځــو په ګلبڼ پسې ۶۵
قیروان ، او عقبه بن نافع رضي الله عنه ۶۶
دې ناورین کې ۶۷
د هجر شپه څومره اوږده شوه ؟! ۶۹
ځان بیدار کړه ۷۱
داسې رازونه لــــــــه تاریخ د زمانې ښکاري ۷۲
ای د عذاب مَلَکُو! ۷۳
د سعد رضي الله عنه دروازه ۷۴
د ایمان زور مو هر زنځیر او هر تړون ماتوي ۷۶
زمونږ د عزم مخ ته ټول کافران مات دي ۷۷
تنها پاتې شـــــوم غمونو او هجران ته ۷۸
وساته ایمان ، د خورکۍ شال ۷۹
دا موسکا چې زما په شونډو درته ښکاري ۸۰
شڼ وکړي د غشي غوندې... ۸۱
د زړه غم د سترګو نم به درد دوا کړي ۸۴
زما زړه .... ۸۵ د
وطن یاد .... ۸۶ د
میوند جنګ ، ایوب خان ، او ملالۍ ۸۷

عبد الله او زهرا ۸۷
پته مینه زما او ستا خبرې شوې ۸۹
تیارو ته سـبـاوون شه ۹۰
حنظله رضي الله عنه ۹۰
د څلورو شهیدانو مور خنسا رضي الله عنها ۹۱
د خدای نعمت ۹۲
هجرت ۹۴
آزادۍ ته ۹۷
را وباسئ سـرونه نور د وخت له هتکړو ۹۹
افغانه پېغله ۱۰۰
غدار زړی ۱۰۱
پس له لوی کړاو نه ثمر څه معنا ؟ ۱۰۲
لمر او ورېځې ۱۰۴
د ایمان قصیدې ۱۰۶
نصیحت ۱۰۷

ترانې

د غازي پیغام ۱۱۶
نعت ۱۲۴
د سنګرونو مازدیګر ۱۳۰

بسم الله الرحمن الرحيم

د انګرېزانو دي وحشي صليبي لښکر ، د مسلمانانو د خاتمې په موخه د سختو زهرجنو جنګي وسايلو سربېره د ديموکراسۍ تر خبيث عنوان لاندې د مسلمان امت د ځوان نسل د منحرفولو لپاره بې شماره اسباب په کار اچولي.

دې وحشيانو په هر رنګ او هره جامه کې په زرګونو داسې کسان روزلي چې د راديو تلوېزون ، مجلو ، مؤسساتو ، ګډ تعليم ، په نصاب کې د بدلون ، د ژبو او کسب به نوم د مرستې ، او خصوصا د بشر دوستۍ په پلمه زمونږ د ځوان نسل په ذهنونو کې د بې دينۍ ، بې حياتوب بلکه په ډاګه د يهوديت او مسيحيت ميکروب پيچکاري کوي ، تر څو زمونږ سپېڅلي اسلامي فرهنګ رنګ او پر ځاى يې کرغېړن غربي تهذيب عملي کړي .

خو الحمد لله د دې دور د فرعون لپاره الله رب العزت هر با احساسه زلمی موسی ګرځولی دی ، چې له اثره يې دا فرعون اوس د قلزم د څپو تر منځ حيران ولاړ دی ، له نظامي طاقت سره سره يې نور تبليغاتي فلانونه هم له ناکامۍ سره مخ دي .

دا ځکه چې په اسلامي امت کې ډېر داسې زلمي شته چې په قرآن او حديث پوهېږي، د يهودانو او مسيحيانو هر عمل تعقيبوي ، د دوی له پټو او ښکاره چلونو څخه مسلمانان خبروي ، تر څو يې له شر څخه په امان شي .

محترم ورور مفتي راشد صيب ډېر ځيرک او د ټولنيز فکر خاوند دی ، قلم يې ډېر په هنر کارولی دی ، مسلمانان يې د صليبي لښکرو فرېبونو ته متوجه کړي دي ، او هم يې د وسلوال جهاد دعوت ورکړی ، خپل مجاهدين غازيان او اتلان يې ستايلي دي ، ورسره ورسره يې ټولو مسلمانانو او خصوصا د جهادي بهير ملګرو ته په ډېرو ښايسته ټکو د اصلاح دعوت ورکړی دی .

راشد صاحب پخپله عالم او مُدَرِّس دی ، وينا يې ځکه ټولنيز خصوصيات او يو قسم نازک خيالي لري ، د پښتو ځينې کليوال ، ساده ، غريز لغاتونه او نومونه ورسره

راغلي دي ، چې شعرونه یې ډېر خوندور کړي دي . د دې شعري ټولګې ډېر ستایل هم کم بولم .

والسلام

ستاسو ورور (اکرام الدین) مفتون .

زمــــونږه ربه ! د سيــندونو ربه
د دنګــــــو دنګو چــــنارونو ربه!
لوی او واړه مخلوقات تا پيدا کړل
د وړو ميږي اولويو غرونو ربه

انسان ته خوی ګل ته ښکلا ورکوې
د چا سا خيژي چاته سا ورکوې
غريب د ستا او شتمن ستا په لاس دی
چــــــاته يو غم چاته خندا ورکوې

نن له هغو سره چې تا نه مني
ستره جګړه او جنجـــــال لرمه
متې مې شته خو پکښې زور نه لرم
قلم ته تش په نوم ليکوال لرمه

قلم ته ګوتې ، وار ته ډال غواړمه
ځوان ته همت پيغلې ته شال غواړمه
څو ستا استازی شي د وخت عالم ته
يو له تقوا نه ډک دسمال غواړمه

. ١٤٢٧ هــ ق ١٣٨٥ هــ ش

د رحمت زلفې خورې وې، د کسرا ماڼۍ کړې وې
اسمانونو کې خندا وه د مَلَکُو خولې خوږې وې

ای رحمان رحیمه! ستا ذات یوه نوې فیصله کړه
د ثواب او عذابونو له بشر سره وعـــــدې وې

ابلیـــس خاورې بادولې په بچیانو یې شیندلې
د بُتانو کوچ روان وو ، د رحیل لوړې نعرې وې

د عرفان سیلۍ په ورو، ورو ،نوې یُون ته تیاری کړ
جهل تللو ته چمتو وو د وحشت سلګۍ سړې وې

د قانـــون خره څېره بیا په خندا وه ځلېدله
د نفسي اِمارت ځلې نړېدل وروستۍ شیبې وې

د د هشت په نړۍ دغه سباوون راشـده څه وو ؟
ولادت د محمد (ص) وو ، د ځلانده لمر شُعلې وې

۱۴۲۸ هــ ق ۱۳۸۵ هــ ش

کوچ : کډه . رحیل : روانېدل . یون : مزل . نفسي اِمارت : وضعي قوانین او مشران یې . ځلی ، ځلي : مینار.

ایمانه ! بیا مو زلمي تاته قصیدې پخوي
د توکل او د نصرت منځ کې کتار ولاړ یو

چې یوه خښته یې پیلان د ابرهه نشي وړی
بلې مکه کې ، ښنګ په ښنګ لکه یو ښار ولاړ یو

دوی یې جنون ، مونږ ه پرې پل د جنت لاره بولو
کتار کتار فدایي برید ته انتظار ولاړ یو

ډېرو قومونو الله پرېښود ، په رکوع شول بل ته
مونږ لا په سره اور کې سجدې ته د بادار ولاړ یو

رسول الله به رانه خوښ شي په همدې عمل چې
د دین دفاع ته په سختیو کې تیار ولاړ یو

خدای له ازله زمونږ په خټه حماسې ګډې کړې
اوس هر طاغوت ته پدې لارو لکه دار ولاړ یو

له کړاوونو را تیر شوي یو تازه پاخون کې
تورې په لاس، هر ځای زلمي په سر د مار ولاړ یو

د ازل لـــوړه عملـــــــي کړه ، زولنې ماتې کړه
ځوانه د نر خـــويونه خــپل کړه ، پنجرې ماتې کړه

ستا د همت نشتوالي بند کړلــــــو د رب کورونه
د عـــــــــزم خلی ابراهيم شه بتخانې ماتې کړه

د قرطبې دجامع هر دالان کې جوړ مى ځای شو
بيا د طـــارق له ساحل ورشه ميخانې ماتې کړه

يوه ښـــــکلا شه ملغـــــــــلره د رحمت د سهار
د سپيدو توره د وحشت دا تورې شـپې ماتې کړه

زلميه ! ونيسه په ګـــوتو کې ترڅنګ د توپک
د قلـــــــم څوکه دا دجهل تروږمې ماتې کړه

۱۴۲۸ هـ ق ۲۰۰۶ م

لوړه : عهد . مى : شراب .سپيدې : سباوون ، د سهار اولې رڼاګانې . تروږمې : تيارې . څلی : مينار .

په یاد مې وي تل بـــوټي د جنت د باغیچو
غِلمان سره پالنګونه او ډک لوښـــي له مېوو

دیدن به وي نو کـله ستا ای حورې د جنت؟
جامونه د شرابو ستا تر نرمـــو اننګو

مزل مـــو په ازغنو لارو حکم دی د رب
آرام به وکـــړو هلته ستا په لېچو او لېمو

ځای ورکړئ په حُجروکې او زلمي مو ورسره کړئ
راغلی یو کاروان دی له مانښامه تر سپېدو

ثواب به یې رب درکړي په دنیا کې خپلواکي
په ورځ د آخرت به شئ ســـــــــرلوړي د قَومو

د خدای د رضا لاره بس اسانه درته ښیم
مؤمنه ! فدایي شه پورې واوړه له فتنو

۱۰محرم ۱۴۳۲هــــ ق

زیږې پاڼې ، تتې وړانګې ،لوند ګودر
د وصال نغمو ته غلی مازدیګر

په نڅا ، نڅا مرغان لوړ چنارونه
خوږمن باد، شینکی اسمان، ښکلی نښتر

په خندا ،خندا زلمي زرغون چمن کې
سپینه وریځه مست بازان او ښکلی غر

خوږ وطن مو لړ د عصر ښکلا غواړي
لوی باران د تربیت د علم لمر

د ولس د پرختګ زرین هدف ته
سپیلنی کړه پاک قلم سپیڅلی سر

۱۴۳۳هـ ق

خپلواکه دښتې غرونه ،له غرور نه ډک سیندونه
تازه ښکلي بازان هیبتي پرښـــــې چنارونه

آزاده یې سپاره ، په سر یې سوری د یو خدای
کــړې پښتنې لارې سره اوښـان تنکي اسونه

ښکلا یې په توحید کې رکوع نه کوي هېچاته
په بره عرش ته ګوري لوړې څوکې او سرونه

ستومانه وړي ګرځې په دې ګارو او ځنګلونو
د ښار له ژوند نه کرکه کړي زمري وچ هډونه

ایمان ایمان څېرې ، همـــدا یې برخـه د ازل
ټومبلې خدای هر زړه کې د اسلام لوړ بیرغونه

ور پرېښوده زلمیانو خوړ ژوندون ښکلې ماڼۍ
راشــــــده غیرتیانو بیا ډک کړي سنګرونه

۱۳ربیع الاول ۱۴۳۳ هـ ق ۱۳۹۱ هـ ش

سر پورته کړه حقپاله ســـــمندر ندی سحاب دی
دوکه شوې دنیاواله د دښـــــمن تمه سراب دی

پوهان د دې قومونـــــو يوې ویرې غلي کړي
حکمت بهانه کوي چې سکوت حـکم د کتاب دی

موسی (ع) کوره فرعون او ابراهیم (ع) د نمرود مخ ته
سپیڅلی محـمد (ص) ناصح مـشرک ته د حساب دی

چې زړونه یې پلورلي وي په مینه کې د مـــال
اُبَي بن خَلَفْ غـــوندې تیار ورته عذاب دی

اعـــــلان وکړه د مینې د اُخدود په لاره یـون
راشده په ازغـو مـزل د فتحې وړومبي باب دی

۱۴۲۸ هــ ق ــ ذي القعده . ۱۳۸۵ هــ ش

سحاب : وریځ ، لړه . سراب : دوکه ، د سختې ګرمی له کبله د شګو هغه ځلا چې د اوبو ګومان پرې کیږي . اخدود : دوی یوه ظالم کافر بادشاه د ایمان په جرم د اور په کندو کې ورغوځولي شهیدان کړي.اُبی بن خلف : د مکې یو مشهوره مشرک ، د مال مینې اسلام ته پرېنښود.

د چا چې فــکر وي سمسور سمې ته غر نه وايي
له خپلـــــواکۍ نه مرور تندي ته سـر نه وايي

چې پاک الله مني او ژونـــــد د يو هدف لپاره
په هر پيچومي کوي يـــون آرام ته لمر نه وايي

د آزادۍ په لار کې هر کړاو سپېڅلی ګڼي
بې له الله نه بل د هېچا کور ته ،در نه وايي

زمونږ ټولنه نن بيا داسې شازلــميان لټـــوي
چې بې قلمـــه د توپک څوکې ته زر نه وايي

که يې عادات د ستر استازي د اصحابو ،نه وي
قرآن مو داسې جنګياليو ته سنګر نه وايي

پېچومی : کوتل ، لوړه سخته لار .

يون : مزل . ټولواک : الله جل جلاله . ور : دروازه ، د امېد ځای .

چې يې وينم نو له ورا کړم ورته ښه
له جاهل نه د خلاصون همدا لار ده

کاينات به دې مرکب شي بس پرې ګرځه
که دې کېښوده په خپل نفس باندې پښه

که د ښکار سيمې ته نه ځې بې له تېغه
تصوف ته هم بې علمه مه راځه

ته به وايې چې هوسۍ ده لاس به ور وړې
او هغه به لوی زمری وي پام کوه

که کوم راز د معرفت درته څرګند شو
دا لعلونه کلک صندوق کې پټ پټ ږده

د منصور نوره ګناه نه وه ، همدا وه
چې يې خلاصه تر دې راز کړه دروازه

کيما ګر ځکه خاموش او غلي ګرځي
په همدې کې يې عزت وي او پرده

چې خیانت یې تر نامه لاندې ونکړې
دا دخدای دین ډېر نازک دی خیال کوه

په ذلت ، کفر ، او اور کې درېدلي
چې ځیرلې چا د دین په نوم پرده

سیده ګرځه په حدودو کې د رب
چې ونه باسې له کرښو یې پنجه

په یوه ګناه به ډېر څه له لاس ورکړې
لوی رحمت به هم کړي لار درنه کږه

دا ښکلا نه ده ګناه نه ده تلک دی
له یو څرک وروسته غمونه در ګڼه

تورېدل د مخ تنګسیا د حلال رزق
تنګېدل د ښکلې ورځ او بنده شپه

ښه کارونه په طلب او توفیق کیږي
همدا اوس وکړه توبه خدای ته نعره

۲۱ ذي القعده ۱۴۳۳هـ

د زړه سپيدې مې سره وچــــوي روښان شي لوري
چې غــــــماز نوي مونږ ته ورځ د پيوستون راشي

کمکی اختر به تربنه جوړ هره شپبه به يې لمانځو
کوم ســات چې دلته غږ د مړينې د بيلتون راشي

واړه قــــــــومونه به را غونډ کړو د اسلام په تغر
په يوه لار به بيا اوزبــک، تاجــک، پښتون راشي

په دې يوه مُلا را غونډ شئ ، بل ته لار ورنکړئ
که د مشرئ په نيت کوم فيل يا ميرتون راشي

دروازې بندې کړئ کړکيو ته څـــــادر ونيسئ
چې کله ټول مـــــشران کوټې ته د تړون راشي

کنه نو بيا به څو تور مخي يا غربي خير خواهان
تســــــــپې په لاس د دم لپاره تر مجنون راشي

د اوښ مُهار به کوم زاړه یار ته په چل وســپاري
تخت او ممبر ته به چـــــوپانې او پتلون راشي

هره خبره په خپل لاس خپلو فکرونو حل کړئ
که بیا کیسه د انقـــــــلاب یا د سمون راشي

منصب پرېږدئ هــر کار کې ګټه د ملت لټوئ
چې له ډګر نه غـــېږ د فتحې د شبخون راشي

د ښـــــایسته فکر ، پند او علم مدرسې جوړوه
راشده ! ژر به پای د دغـــــــه اوښتون راشي

پیوستون : وصال . فیل : هرهغه کس چې د خپل قدرت لپاره به بیا د جهاد په نوم ببل صف جوړ او افغانان به په خپل منځ کې اخته کړي . مېړتون : مېړی . چوپان : چپنه ، چوغه . شبخون : د شپې حمله . اوښتون : انقلاب .

مشال

ځینې سړي لکه چې جوړ وي له ځلانده ستورو
د مشالونو غوندې خرک وهي تیارو ته د ژوند

ښکلي اخلاق یې هر انسان ته ګټور ثابت شي
مظلوم ته لاس ،خو ظالمانو ته ځواب لري توند

را تاو شول د عـــــــربو ځوانان بيا له ميكدې
عجـــــــمو كې هم شور دى اذانونه او سجدې

كه خداى كول را وبښ شول د امت ويده زلمي
توپكو پسې كرځي غـــــورځوي د غرب پيالې

غيرت د افغانانو ، او تازه تازه حملـــــــــــــو
را وبنبې كړې جهان كې د مؤمن نـــوې جذبې

پوره به شي هر خوا ته د بلال نيمګړى غـــــــږ
رواني شـــــــوې فضا د اندلس كې بيا نعرې

وبښ شوي دي له خوبه د يوې پيړۍ ويده
شروع شوې د نړۍ په هـــر ميدان نوې جګړې

مين د سپينو حــورو ، فدائي جانان بريد كړى
په منځ كې د كلا د انګريز پورته شوې لمبې

شیبې د انقلاب دي ډېر حساس او ویښ اوسېږه
په څنګ کې ګرځــوه یو تور خنجر او تمانچې

اسباب خو دومره نشته بس تکل د یــوه خدای
د شپې تهجد پرېنږدې ، تلاوت ســپینې تسپې

ورغلي کاروانـــــــــــــــــونه د ملت د ککریو
جرګه کې ســــباوون ته څو رڼا کړي دا تیارې

راشـــــده نور را اوځه دا محفل د ناستې ندی
ښـــکاره شوې برې خواته څو مرموزې اشارې

۱۴۳۳ هــــ ق

لکــه توحید چې له ایمان سره په زړونو ګرځي
د خپلــواکې فکر مو داسې په خیالونو ګرځي

ځکه په تمه د وصـــال له لاندې لاس غــزوم
پاس یو ټولی د زاڼو بیا په دنګو غرونو ګرځي

دا د زمریانو کومه ډله ده د ښـــکار په تـــکل
که د غازیانو کوم کاروان په سنګرونو ګرځي.

بیا مرور اشنا په خولا شو په خندا یې اوویل
نور دې غماز او رقیبان په دورشـلونو ګرځي

تقدیر غمجنه پریکړه وکړله بیلـتون یې راووړ
زلمو جنون ته ملا تړلې په ځنګلونو ګرځي

ټولی : کتار . دورشل : د دروازې مخه ، او چوکاټ .

که د خدايي قانون ماڼيو ته ښه وړانـدې لاړ شې
د فتنې ورځو کې ايمـــــان سـره بازار نه منـي

وايي رمه در سره واخله ، د لوړ غره په لوري
يا جهاد وکړه کنه فســـق دی بل کار نه منـي

د مخ ليدو يې له حـيرت نه تر غـوسې بوتلمه
ځان لـه ټولي ګڼي ، خو حکم د سالار نه مني

غواړم نجون ډوله هلکان دې ژوند ته نذر کړمه
ګرانه غازي چې پاک ضمير دې بلــه لار نه مني

همزولو بند به کړو نفسونه د تقـــوا محبس کې
پــه پړو اوښ تړلی کيږي ، نری تار نه مني

چاچې په زړه کې وي د لوی الله لويي منلې
هر يو پړاو ګڼـــي شکرې ، بل ګفتار نه مني

راځئ يو داسې اسلامي نظام ته هــڅې وکړو
چې ظالمان سنګساروي مظلوم ته دار نه مني

۱۴۲۷ هـــ ق۲۰۰۶ م

همت د پورته تللو يو کمکی مرغه شاهين کړو
د جسم رنګ يې تور خو ښو اخلاقو لونګين کړو

کاميابه او ناکام انسان بس دومره لري فرق
ستر عزم يو سالار دوهم کمکي عزم مسکين کړو

د يو عمر ملګري يوشو ستوری بل تور داغ
تقدير منو ،خو دی خپل اختيار او لاس کمين کړو

هغه هم يو مؤمن وو ، نه مَلَکه نه اصحاب
غيرت ، علم ميړانې ستر فاتح صلاح الدين کړو

ډير ژر به د عزت تر لوړ اسمانه ورسيږي
که خپل هدف ته ،يو ، چا توره شپه او ماسپښين کړو

شاهين د لوړو غرونو او زمری د سنګرونو
سالار دلته په ځمکه انسانانو هر امين کړو

ډير نه غواړي کړاو د عزتونو او خوند ژوند
راشده که بيدار شولې او رب ته دې ځان سپين کړو

۱۴۳۳ هـــ ذي الحجه

ای د تورو شپو غُبـــاره ! ګوره ته
بیرته واخــــله خپله لاره ګوره ته

زمونږه عـــزم طوفاني دی تا به یوسي
ځان دې تېـرې وربځې شماره ګوره ته

دلته راغـلې ستا وینا وه چې باران کړم
تروږمۍ شـوې بې ســهاره ګوره ته

اوس بیا هغــه ته ، چې ته یې را لېږلی
نږدې شــــــوې تر درباره ګوره ته

یو څـــپاند لښکرخوزښت وکړ راشــده
ژر به یې اوباســـي له ښــاره ګوره ته

۱۴۲۸هــ ق ۲۰۰۶ م

تروږمۍ : د شپې تیارې . څپاند : هغه چې څپې وهي .

ګرانه راشــــــــه څو دردونه در ښکاره کړم
د ځپلي زړه زخـــــــــمونه در ښکاره کړم

چې يې سوی دی زما زړه په خوږښت خپل
د دې وخت ظالم موجـــونه درښکاره کړم

استوګن چې شو د ښکليو شـــــازلميانو
پورې ځير شــه ها ! کـمرونه در ښکاره کړم

خپله لوړ شو وطنوال يې کړل په خـــاورو
د خاين سړي رســـــــمونه درښکاره کړم

بې لوګيو چې سوزښت کا زمونږ په قام کې
د پرَدو هغـــــــــه اورونه در ښکاره کړم

کافران يې چې کوښښ د خپېدو کړي
بيا اوچت هغه غـــــــرونه در ښکاره کړم

که آزادي ته نذرانه نشي سرونه ندي
زلمي که ماتې تروږمـــــۍ نکـــړي لمرونه ندي

چې د غزا ډګـــر کې پورته شي آواز د تکبیر
دښـــــــمن بیا وایي دا وو تندر نور غړونه ندي

چې پرې ترلي فرعــــــــــونیانو د ملت شازلمي
د اکثریت بې همتي ده ځـــــــــنځیرونه ندي

یو وار به بیا تر منځه ورشو پروت تر شـــایې جنت
د حـورو مخ نه تاو شُعلې دي سـره اورونه ندي

جنتي پیغلې به سرویږدی درته سپین مړوند کړي
غازي ســــــتا ویښې انتظار دی شوګیرونه ندي
چې د باطل له کوره څوک کوي آواز د اســـلام
راشـــده دا ده مسخره د حق شـــوورونه ندي

۱۴۲۸ ق ۱۳۸۵ هــ ش ۲۰۰۶ م

سرویږدی : بالښت . ویښې : ویښې او بې خوبه شپې .

دا منمــــــــــه چې بهار شوې انقلابه
د وحشت شـــــــپوته سهار شوې انقلابه

زولنې او زندانــــــونه درته مات شول
دښـــــمـنانو ته لوی دار شوې انقلابه

پرغلـګـــر وجود دې مات کړ دړې وړې
د شاهين د ډلــــــــو لار شوې انقلابه

خو ډېوه د عــــــرفان تته ستا څپو کړه
اور د ونـــــــو او بازار شوې انقلابه

زما وجود خوري نېک عمله مؤمنان تل
ويــندوی د دې ګفــتار شوې انقلابه

د ملت کـــکرې ستا په ژرنده دل شوې
د حريت د غـــــــلو ښار شوې انقلابه

خپلـــواکي دې د راشدکلي ته راوړه
په تاريخ کې ښه ورځ شمار شوې انقلابه

تته: هغه چې رڼاپې کمه وي . ويندوی: قائل . ککره: سر . د کميونېزم او روسانو
پرضد د سپېڅلي انقلاب په ياد کې.

یوه خـــــــــړیکه اسویلي شي د ستا یاد
نرۍ لار وکــــــــړي پر لوري د مراد

زمونږ د مینې هـــر کیفیت زرین چارګل ته
په سجده دی"مؤمن خان" "مجنون" "فرهاد"

زمونږ هدف، سپیڅلی خدای او سپینه حوره
ډیر "شیرین" له "شیرینۍ" "لیلا" او ښـاد

حقــــــــایق دي ،نه ، نکلونه د بایبل دا
ټول اســـلام د محمد (ص) په سیند اباد

د لوی رب په الهام جوړ نصرت نافذ کړو
هر یو کار مو را تم نکړو هر یو خاد

زړه کې مـــینه د ایمان ، کـــرکه د کفر
دا معنا ده ، د راشــــــــــد او د رشاد

۱۲ ربیع الاول ۱۴۳۲ هــ ق ۱۳۹۰ هــ ش

شیرین او فرهاد : د فارسي ادب ، لیلا او مجنون : د عربي ادب ، مؤمن خان او شیرینۍ : د پښتو ادب حقیقي یا افسانوي عاشقان . خاد : د جاسوسۍ شبکه

دې ترورمو لره ډېوه شه ، د توحيد سندرې !
د ملـــغلرو ښه غونچه شه ،د توحيد سندرې !

له دې درو نه د خـــوښۍ مرغانو کډه کړې
سـپېره ګلبڼ ته تـــماشه شه د توحيد سندرې !

ساقي خفه ده ياران نه غواړي شـراب په مينه
يوه ورمه شـــــه را خوره شه د توحيد سندرې !

د ضمـــيرونو دا پيغام دی چې د غوږ له لارو
زمونږه کـــور ته مېلمنه شه د توحيد سندرې !

د عــــاشـــــقانو مجلسونو کې په مينه مينه
له خپلواکۍ سره خپره شه د توحيد سندرې !

د شهـــــيد روح درسره راوله تنها مه راځه
هــــغه به وي ته زمزمه شه د توحيد سندرې!

دې بُت خانو ته د غازي بيرغ سره را درومه
د ابراهيم د وار څپه شه د توحيد سندرې !

راشـــــــد له ځانه سره وګرځوه هر يو لور ته
د ملائک د اس رمه شه د توحيد سندرې!

دا کمکی خـــيال وړوکي زړونه جهان څه پيژني؟!
لــــه حــــقيقت نه ناخــــبره لقمان څه پيژني؟!

د سمندر له نه منونکو نه ګـــــــــــيله نه کيږي
د سمڅو خلک به هسکـتوب د اسمان څه پيژني؟!

مونږ يې معذور ګڼو که خير د اسلام نه مني څوک
د ګلاب بوی به استوګن د ډيران څه پيژني ؟!

عمر يې تير کړلو غافـــــــله د ابليس کلتور کې
دا د بائبل شـــــــــاګردان راز د قرآن څه پيژني ؟!

چې شپه او ورځ لکه مرَيَان د دښمن مخ ته ښوري
خوند د سنګر ، شنې سردرې ، او بازان څه پيژني ؟!

له يو مطلبه ، تر مطلبه چې په صف را ګډ شول
د غازي قدر ، زمونږ شهيد او ارمان څه پيژني ؟!

د خدای د دين خدمت کوو مين په سپينو حورو
په سخته ورځ کې زمونږ خندا جاهلان څه پيژني؟!

له کلي کـــور نه بې پروا عاشق د سر په بدل
خپل مطلب غواړي خطرناک دښمنان څه پېژني ؟!

څوک چې خبر دي له جنت او د جنت له حورو
هغوی دردونه ، مرګ کړاو ،او زندان څه پېژني ؟!

په پَردو پټه ده ښکلا د فدایانو د راز
جاهل سړی د غه پردې د ایمان څه پېژني ؟!

کلتور : ثقافت . مریان : غلامان . بائبل : د پرنګیانو دیني کتاب.

یو راز

تر باغه لارویان ، نه غواړي لاره کې مېوې
په زړه کې دې ځای ورکړه نوم نه غواړي پر سینې

زه اوس پوه شوم په راز د زاهدانو د ژوندون
سفر کې روژه شوي څو خوند واخلي له چینې

کله ناکله خو کوه خبرې
زمونږه زړونه بدلوه خبرې !

په تصور د مال دولت او زرو
د زاهد زړه مه کړوه خبرې !

پام چې پېغور د اَسارت ور نکړې
دلته زلمي به کړي غوسه خبرې !

د تاریخ لوی کور کې به ځای نلري
که دې ځوانان نکړل جذبه خبرې !

د فسق پانې او ټپې ترې تم کړه
مَی د اخلاقو ورکوه خبرې !

راشد په مینه دی حجاز ته روان
که الله وکړي ورته دوه خبرې !!!

۱۴۲۷ هـ ق

پیاله کې د شکرو مې وي پروت د بلا سوری
اُفُق کې د خوښیو هم څرګند شي د غم ستوری

بادونه چې کوم وخت ترینه څادر کاندي را پورته
ښکاره شي زهر جنې توطیې او د شر لوری

نیمګړی شي دنیا کې هر ساعت مو د خوښیو
دا ځکه چې جنت کې بیا پوره وي هر ښاغلی

د دې جهان مثال لکه مزلونه ، لکه خوب
په ځای نوي کلونه ، نه یې میاشتې او نه کلی

عالم شه با عمله ، مصنف ، عادل بادشاه
روغ ساتي تر قیامته به هر زړه ستا د یاد څلی

۱۴۳۴هـ ربیع الأول ۱۳۹۲ هـ ش.

مه کـــــــوه ، آه به يې سيندونه سره و جنګوي
ظالـــــم به ورک کړي که لاسونه سره و جنګوي

مظلوم ته رب کله دا ټول نظام اختيار کې ورکړي
که دې وي خوښــه دوی به غرونه سره و جنګوي

د فرعـــــــــونيانو بادشاهي لښکرې نه نړوي
د مظلوم اوښـــــــکې يې تختونه سره و جنګوي

ظالمه !ساندې اسويلي يې دومره سپک مه ګڼه
جوړ به شــــرنګا کړي که غړونه سره و جنګوي

له هيبتي ګـــــــوزار دې ځار شمه غازي زلميه!
د دښـــمن کـــــوکې او سرونه سره و جنګوي

راشده خلک کړه خبر چې بيا خير خـوا غمازان
را روان شوي ، څو زمونږ زړونه سره وجنګوي

سپينې تسپې يې په لاسو،د ورور ورور چغې وهي
په نوي ګوند ، به ،جـوړ صفونه سره وجنګوي

۱۴۳۰ ـ ۱ ـ ۶ هـ

سانده ، ساندې: فرياد. کوکې : فرياد

جونګړه د حیات مې وی د غـرونو دُنیاګۍ
څو اوښې راســـــره وی یوه ښه توره کېږدۍ

کوربه مو شین اسمان د غرو لمن ځلانده ستوري
سیندرېږي ، غوړمرغه ، کوړا ، ګټونه او ماخۍ

اسـباب د زندګۍ مې دوه کَټَوې یو شینکی وی
ډبره مې ســــــــرووېږدی یو لیمڅی یوه شړۍ

کوم دوست مې که راغلي وو پوښتنې ته د حال
ډالۍ د مینې زما به وو غاټول او لېشکۍ

خوښې مې په ژړا کې او تل تاته په سجدو وی
دښمن لپاره ایښې وی تر څــــنګ مې زېرکۍ

مؤمنه په ایمان پسې د غره څــوکو ته لاړ شه
د اور او باد مثال لري تقــــــوا او جینکۍ

۱۴۲۸ هــ ش ۲۰۰۷ ــ ۱ ــ ۱

کَټَوْ ، کَټَوې: د پخلي خاورين لوښي. شینکی: د کاسې په څېر خاورين لوښی. لیمڅی له وړیو نه جوړ شوی فرش. لېشکۍ : یو قسم ګل. زېرکۍ : یو قسم وسله.

سیندرېږی: یو غریېز ازغن بوټی . غوړمرغه : د ګیا په څېر یو شین ولاړ بوټی ، د کوچیانو اوښان او رمې یې خوري . کُوړا : یو ازغن ګرد پروت بوټی، ګټ : کمر.

د رحمت او تقَدُّس یو ستر جهان
د شپې راشي زمونږ د ځمکې تر اسمان

د خدای پاک او پرښتو د نور له وړانګو
رڼا شوی وي هر لوری هر دالان

یو آواز کیږي د ستر مالک له لوري:
که څوک وي چې ور پوره یې کړو ارمان

هر مجرم بخښم او هر حاجت به ورکړم
که را پورته کړي څوک لاس عاجز ګریوان

لوی بادشا غواړي دردونه مو درمل کړي
پرښتي خپور کړي پر ځمکه دا فرمان

بس ور پورته کړه نور لاس ، قلم دې کیږده
داسې نه چې درنه تېر شي دا کاروان

۱۶ ربیع الثاني ۱۴۳۴هـ

د وخت زلــــمي يو له بلا ســره ډغرې وهو
دعاشق زړونه له ښکلا ســـره ډغرې وهو

پاک شهادت او پاک برى ،دواړه ارمان زمونږه
لــــه مايوســـــــې پرته بېګا سره ډغرې وهو

د ترورمــو بهيره ولې غمېدلى ښـــکارې ؟
تاخـــــــــو ويلې چې سبا سره ډغرې وهو

آ ، بې درکه زلمي بيا په روڼ ډګــر ولاړ دي
وايي اورونــــــو او سزا ســــره ډغرې وهو

دښمن چې اوخوړل وارونه د افغان د تورې
ويل يې توبـه چې بيابه تاســـره ډغرې وهو

۱۳۸۳ هـ ش ۲۰۰۶ م

بهيـر : سلسلـه .

د قرباني رويبار به ژرمونږ ته سهار راولي
د پاک شهيد د وينو څاڅكي به بهار راولي

دا مو يقين دی په الله ج او د تاريخ په پاڼو
دغه غدار به هم ذليل زمونږ تر دار راولي

د فتحې ورځ به د ديدن او د سجدو تالار وي
تقدير به بيا هر يو اشنا په هره لار راولي

د زمانې عادت به بېرته په دا بل لوري وي
د انګرېز سر به زمونږ د تورې تر ګوزار را ولي

د فتحې جشن ته راشد او ټول ديني اشنايان
كمكی يتيم قدم، په لاس كې هار راولي

۲۷ ذي الحجه ۱۴۳۰ هـ ۱۳۸۷ هـ ش

هر ولس ، يوه لار ونيوله لاړل
تر قيامته د دې ستوري په مزل کې

تقديرونو سره وويشلـــــــو داســـې
ځوک کافر ځوک مسلمان شو دې ځنګل کې

د کمال او پر مختيا په رڼ هدف کې
شو را ګير لوی مسلمان د بلا پَل کې

خلک وايي : تر سپوږمۍ ختلی ندی
پښتون پاتې دی خپل ځپر او غوبل کې

خو ، هوا ته پورته تلل کوم کمال ندی
کنه شمار کړه ، د کارغه نوم په اتل کې

مونږ يو ډېر بره ختلي له سپوږمۍ نه
د معراج په نوم رسول مو يو محفل کې

بيا مو راوړلو له عرشه د خير زيری
هم ثابت شو خير خواهان په خپل عمل کې

دوی سپوږمۍ ته وو ختلي بيا يې راوړل
سره اورونه او تيارې ، په سور ځنګل کې

انګرېزانو هر شی وپېژاند ، خو ، ورک دی
ترې انسان د تخليق راز په خپل دور شل کې

۱ شعبان ۱۴۳۳هـــق ۱۳۹۰ هــ ق

راز

دنيا پرېږده نو دنيا به درته راشي
مرګی غواړه د ژوندون ښکلا به ستا شي

ځان دې ټيټ کړه د الله هر يو مخلوق ته
د لوی خدای دربار کې شان به ستا بالا شي

زمونږ ادب او ټولنه

کاشکې ټول ادب مو خپل وی ،هر ادیب مو پوهېدلی
عالمان مو ادیبان وی ، مسئلې یې را لیکلی

د افغان په نوم جوړ ګوند مو ، احمد شا سم پېژندلی
د اجمل بابا ملګرو د اسلام قانون غوښتلی

دا زبیر شفېق وینې شوی ، فردینان یې بیا غندلی
د اسلام په نوم آصف ننګ ، بې ننګي نه خپرولی

لوی شاعر او لوی ادیب مو ، د غرب لارې نه څارلی
ځوان تاریخ د اتلانو ، لیکوالانو را پېیلی

خپل هېواد ته فکر کړلای ، زمونږ د چم ټولو پوهانو
د سنګر خواته مشرانو په غازي شفقت کولی
مدرسې او مکتبونه مو ، د خپل فکر چینې وی
هر عالم او معلم مو ، شاګردان په دین روزلی

کاشکې بیا افغان یو شوی ، یو یې ځواک یو یې آواز وی
د کوترو خوی یې ، پریښی ، هر زلمی مو لکه باز وی

هر هلک مو عبدالله وی ، هره پېغله زُهرا شوې
د سنګر لور ته روان وی ، قربان کړی یې هر ناز وی

ملایانو دا ویلي ، نورو ټولو اورېدلی
چې جګړه زمونږ او انګرېز ده ، دا خبره هم د راز وی

بډایان مو سره یو وی ، د غازي مرسته یې کولی
د دنیا له هرې خوانه ، په لوېدیځ که په شیراز وی

پښتنو بیا له لوړ بام نه ، قیادت ته مَلا تړلی
خو چې ټول سره یو شوي ، رنګ زیړ شوی د غما ز وی

بیا پاڅون له کابل جانه ، د انګرېز په سر ګوزار وی
بیا میوند میوند هېواد وی ،هسک بیرغ مو په ققفاز وی

۱۴۳۳هـ ق ۱۳۹۰ هـ ش

خوبنیو ! ورشئ په هغو خورې شئ
په مهجرونو ، سنګرو خورې شئ

دا لوی اختر تاو کړئ په ښکلیو جامو
د یتیمانو په حُجرو خورې شئ

د شهید مور ته د خوښۍ پرونی
ناوې ته شال شئ په اوږو خورې شئ

د عرش پیغام او بشارت د بري
د مجاهد ورور په لیمو خورې شئ

څو ورځې تم شئ د راشد کلي کې
په لوی، ماشوم،او جوماتو خورې شئ

لوي اختر دوهمه ورځ ۱۴۳۰هـ ۱۳۸۷ هـ ش

د مؤمن هيلې ! ستا سالار هغه لمر بيا را خېژي
د اسلامي نړۍ د ورځې سحر بيا راخېژي

په خراسان ، شام او عراق کې يو شان غږ اورمه
عمادالدين او ايوبي په ممبر بيا راخېژي

نور له خوبونو او مېلو تنګ شو زلمی بهير مو
له محفلونو د انګريز تر سنګر بيا را خېژي

په رڼا ورځ غربيانو زمونږه فضا توره شپه کړه
په لاس يې لرې کړلې وربځې سپين غر بيا راخېژي

چې ويشتل شوی وو په غشو بيا ټوټه په اَرُو
د وحدت خلی ها چنار او نښتر بيا را خېژي

لکه قارون ډېر مفسدان په ځمکه ننوتل
د عدل دار ته هر بلعام او شمر بيا را خېژي

د عظمتونو ټولې ورانګې ورته تتې شولې
د استشهاد کاروان په هر يو ډګر بيا را خېژي

چې په حطین او په میوند کې به غوټې پرې وهي

راشده ! زمونږ د شاهینانو وزر بیا را خېژي

۱۲- جمادی ثانیة ۱۴۳۴هـ ق ۱۳۹۱هـ

ځوانه !!

مونږ تر یو وخته مالیاري د دې چمن وکړله

ځوانه ! اوس تاته شو در پاتې چې غافله نشې

که مزل اوږد شو ، یا په لار کې کجلېچونه راغلل

نصرت به راشي چې مایوسه له ساحله نشې

راشه زمونږ د زړه او مینې جنډې
د حماسو سالار زرینې جنډې

د ځانځانۍ اور او ملي ناورین ته
د وحدت غږ شه ګلورینې جنډې

بیا له کاشغر نه تر قبرص وړپه
د اسلام واک شه نازنینې جنډې

په اسلامي او افغاني خویونو
ټول کافران مات کړه شیرینې جنډې

له صلیب ځای ونیسه زیږی راوړه
زمونږ د میوند زمونږ د سیمې جنډې

زه لا ژوندی یم زما احـــساس ژوندی دی
لینده مې شته زین کـړی آس ژوندی دی

چې مو نیکونو پرې دښـــمن مات کړی
هماغه توره هاغـــــه لاس ژوندی دی

خلک قانع کړي سپېلني شي ورته
د وحیې ډک تازه ګلاس ژوندی دی

د هر چم اوښکو ته وریښمین دسمال شته
د طارق روح شـته دی اِیاس ژوندی دی

لاندې په څمکه یو بې شــــــمیره زلمي
قوي ناصـــر او رب مو پاس ژوندی دی

چم : کلی . وریښمین : له وریښمو نه جوړ .

طارق بن زِیاد رحمة الله علیه : یو مشهوره مسلمان قومندان ، د اندلس فاتح . اِیاس بن مُعاویه رحمة الله علیه ، تابعي او د عمربن عبدالعزیز په خلافت کې د بصرې قاضي وو ، په ډېره هوښیارتیا او عدالت مشهور وو ، په ۱۲۲هـ ۷۹۳ م کې وفات شوی .

د حق سپېڅلې وړانګې ستا بهیر ته نه تتېرې
تیارې ! بس وار دې تېروه ځاله دې نه جوړېږي

تقدیر لیکلي دي په کاڼو کې دلـوړو ښوکو
دې سر درو کې ښوک تر شوم مُرامه نه رسېږي

ضمیر یې ځاله د غیرت زړه کې ایمان لري تول
په لاس کې توره د جـهاد جذبې یې نه سړېږي

په مخ یې ځرک د ښکلا ښکاري زړونه ډک له مینې
خندا او فـــــکر سره یو ، له مونږ نه نه بیلېږي

الله ورکړی په ډالۍ کې د ازل راشــــــده
افغان ولـــس ته دا عادت چې چاته نه ټیټېږي

وړانګه : رڼا . زرین : د زرو غوندې . ځرک : د رڼا کرښه .

زه يو خـــوب وينم چې کله به رښتيا شي !
د وحشت دا تورې شپې ټولې ســـبا شي

د نړۍ په اسمان بيا د اســـــــــلام لمر را
پورته شـــــوى ، تروږمې ترينه ځلا شي

دا جهان راته خالي خالي ښـــــــکاريږي
سايې خېژي ورو ، ورو ، ورکه ترې بيګا شي

هر نظام ځالې پرېږدي خدايي قانون ته
اسلامي ځـــــواک را نازل بيا له سما شي

نور را ويښ شه ، انتقام او فرض پوره کړه
دايقين کړه چې زموږ خوا به بيا بالا شي

۲۶ ــ ذوالحجه ــ ۱۴۳۲ هـ

په هره خوا کې خوښي نشته تور غمونه ښکاري
د ژوندون بڼ کې سپرلي ورک دي خزانونه ښکاري

لــــکه نړۍ چې وي جـــفا او اسویلو نیولې
خـــفه وفـــا غـمجـن د مینې کاروانونه ښکاري

بیا په ازغنو لارو سم شولو د رب په حـــکـــم
هـــر ځاي بلا وې ژَوَرْ پاڼ او کړنګونه ښکاري

د دې تیـارو لـــه دربخـو نه د امـېد پر افـــق
هاغه سبا ! سپینې سپېدې او لـــور سرونه ښکاري

له څو پېړیو پو کـوي څو مړه کړي زمونږه ډېوه
وار یې خُنثا ،کور کې یې نوي اذانـــونه ښکاري

راشده ! دا د یو بدلـــــــون او سعادت نښه ده
هرځاي جومات ببرې ږیرې سپین مخونه ښکاري

۱۴۳۲هـ ق ۱۳۹۰هـ ش ۲۲ ـ ۷ ـ ۲۰۱۱ م ۵۵: ۱۲ شپه

شېخه له نورو خو کيله نه وه ، په تا څه وشول؟!
ستا ارتداد خلک حيران کړلو چې دا څه وشول؟!

غربي ډمانـــــــو چې د ډول اثر ته ته ولـيدې
خپلو کې وپسنېدل، وېويل چې رښتيا څه وشول

د مَيخانې واکــداران بېرته ژړا غوني بنکاري
وايي : زمونږه خو عــادت وو په مُلا څه وشول؟!

له شپې نه تـــمــه د رڼا خو د جنـون نبـــه ده
راځئ پوښـــتنې ته يې ورشو ، په سبا څه وشول؟!

په خپله برخه کې را ليږي د غـــمونـــو کاروان
زمـــونږ لـــه سيمې مروره ، په خندا څه وشول؟!

ډېره موده وشوه چې نه راځي په دغــه لوري
لکه چې بيا يې غوسـه کړې په اشنا څه وشول؟!
لاړې ازغنې دي نور وراندې يون کولی نشـو
راشده! سترکې که لمدې، که په دُعا وشول!

۱۴۲۸ هـ ۱۳۸ هـ ش ۴ ـ ۳ ـ ۲۰۰۷ م .

ارتداد : کافر کېدل ، له کافرانو سره درېدل . می خانه : شراب خانه . يون : مزل .

لکه د شنه اســـمان په وریځو کې چې زانه راځي
د خوښی اوښکه یې شي دا ، څو ترګریوانه راځي

خَوَلُو یې داسې قدم ایښی په ښایسته اننګو
لکـه شـــبنم چې لـــــه ګـلابه تر پایانه راځي

دا توري غټې سترګې،سپین مخ، دا نری ملاګانې

همزولې نجونې، تور زلفان، لکه دُر دانه راځي

بې مثله عطر، رنګارنګ جامې، زرین محل کې

وریښمین پالنګ ته،په ناز ناز ، او هر ارمانه راځي

سپرلي د حـــــسن ته مغروره حُوره داسې وایي
نه تور خزان شته،نه خپاند تر دې دالانه راځي

نرم څنګل، ښکلي اخلاق، د جنت سیورو لاندې

شودې، شراب، په اشاره هر شی پریمانه راځي

یوه ســیلی د تما شو به شـــم در پریمیږده ته
ژر ، ژر به تاو شــــمه له ګله ، څو باغوانه راځي

شیخ یې دوکه کړ ،د غرب مینې یې ایمان تالا کړ
دنیا د ښـــــــــکلیو په جامه تر بیابانه راځي
دوهم بلعام شي، دجال خلکوته مؤمن ثابت کړي
دې ملایانو ته عــــــــذاب به له اسمانه راځي
بیا به د حق قاضي او توري منځ کې هک ولاړ وي
له غدر ډکې کپرۍ به یې تر ســـندانه راځي

١١ ـ ربیع الثاني ـ ١۴٢٨ هـ ق ١٣٨٥ هـ ش ٢٠٠۶م

ځپاند : سېلاب . سیلی : د هوا ځپه . هک : حیران . کپرۍ : سرونه

سپک دوست

ډېر بد ایسي چې باز کوي ګفتار لکه د سپي
سره زر نه ځي په لاره د خځلو او لرګي

اشنا مې وو ګڼلی دروند له ستورو د اسمان
سپک وخوت،له وښو، لوښو، هډوکو او هر شي

خدایه ښه ښکاري ،جدا نکړې خواږه زړونه یوځای
تور او سپین ورونه ، سره ښه ښکاري ګلونه یو ځای

وصاله ستا معنا پکې ده، ځکه شتون لري ډېر
لاس په لاس ستوري سپوږمکۍ او اسمانونه یوځای

هغه شیبه هغه ترانګه د ښـــــــــکلا انځور شي
اُوبه چې خپلو کې دیدن کا ،شي سیندونه یو ځای

دوستان خو داسې سره نکړي،دښمني ښکارېږي
په شـــمه برید کړي بې پروا شاپرکونه یوځای

غدار را ونیسئ ،په زړه کې یې مېوږي ټک وهئ
د تور جاسوس تر څنګ یې وکاږئ قبرونه یوځای

پرې خطا نشې ، دا بلعام دی ، د عالم جامه کې
مرۍ یې پرې،سیند ته یې واچوئ سرونه یوځای

هغه قومونه وي کامیابه ، چې یو ځای ګرځوي
په زړه کې خیر ،لاس کې توپک او قلمونه یو ځای

جهـــــاد به هله بریمن شي که دا څو شیان وي
عادل مشران ،یو څه اسباب ، نیک عملونه یو ځای

سره را ټول شئ بیا یو ځای کړئ د نړی مؤمنان
په د ښمنانو باندې پیل کړئ ګوزارونه یو ځای

راشـــده ! صرف په یو واړه عمل ځان مه غولوه
ته د اســـلافو په څیر وکړه ډیر کارونه یوځای

بلعام بن باعورا : د بني اسرائیلو په یوه سیمه کې یو لوی بزرګ وو ، اسم اعظم یې یاد وو ، دُعا به یې قبلېدله ، موسی علیه السلام د ده قوم ته له خپل لښکر سره د جنګ په تکل ورغی ، هغوی جنګ ته تیار شول ، له جنګ نه مخکې هغوی ټول بلعام ته را ټول شول چې موسی ته ښېرې او بد دعا وکړې ، بلعام په خره سپور د هغه غر سر ته راغی چې لاندې ترې د موسی علیه السلام لښکر ولاړ وو ، ښېرې او بد دعا یې پیل کړې ، ژبه یې واووښته ، د موسی علیه السلام په ځای یې خپل قام ته ښېرې کولې ، بیا یې ژبه را اوږده شوه ، تردې چې په سینه یې لګېدله ، بزرګي ختمه شوه . لعنة الله علیه .

الله تعالی یې په قرآن کریم کې د الأعراف سورت په ۱۷۵ او ۱۷۶ آیتونو کې یادونه کړې ، الله تعالی یې مثال له سپي سره ورکړی .رب مو دې خاتمه په ایمان کړي . آمین .

تاته د ناقـــوس کړی شیطان حکم
ماته مې رب کـــــړی د اذان حکم

ته د بایبل د افســانـــــــو مُرِیْد
زما مُرشِـــــد نبي او د قرآن حکم

ځکه مـــو "دوه لاری" مخ ته ودَرېد
ستا لارښود تیارې زما د سبحان حکم

دلته یو قانـــــون را چلېدلی دی
رب ته ســرټیټي ، نه د بل خان حکم
مونږ ته بیا ګلان شي که خدای اوویل
بیا شــــو تر اورونو د ایمان حکم

ناقوس : غټ ژرنګانی ، مسیحیان یې د اذان په ځای کاروي . یزدان : شیطان . بایبل : د پرنګیانو مذهبي کتاب . لارښود : مشر ، هادي .

که اســــــــلام نیسم قرآن نیسم کرېږم
کـــــه منم د وخت غـږونه نو غورزېږم

صرف پدې چې ایماني بڼ مو خپل کړی
تل د خـــــــــپلو او پردو له ځورېږم

بیابانونو کې د ستړي انســــــــان ربه !
ته چې څـــــه وایې ، هغې ته به رسېږم

زما د عـزم خلی لوړ دی تېټ به نشي
سیلابونــــــــــو ته د غـره په څېر تمېږم

د وحشت طوفانه ! نور هم الوت لوړ کړه
بَلْ مشـــــــــال یم له مظلوم سره بلېږم

که د حق لار کې ژوندی ټوټه ټوټه شـم
شهادت دی ، هر مــهال ورته خوښېږم

زمونږ مَیلْان خو د اوبو په بره ټک دی ان شاء الله
خو چې بل کوږ شي والله پرې خپه کېږم

که د کفر وربځې جـــوړ دلته تور تم کا
هر ډګـــــر کې به د لمر په څېر ځلیږ م
له نړۍ نه بې پروا یو ، پاکـــه ربه !
خو د ستا له هېڅ قانـــون نه ، نه تېرېږم

هر لښکر چې ځي په لـــــور د دښمنانو
زه راشـــــــد به یې بیرغ سره رپیږم

۱۳ ــ محرم ــ ۱۴۲۶ هــ ق ۲۰۰۶ ، ماښام.

یوه درد منه صحنه .

بڼ : باغ . مشال : ډیوه . څلی : مینار . د کاږو ډېرۍ . الوت : پرواز .
میلان : کږېدل ، کفر ته ورتلل .

ټوټه

عذاب مو پایلې د عمل ښکاري طوفان ندی
بل څه ازغي را پیاده کړي دي اسمان ندی

د کرکې وده زمونږ د زړه او خپلواکۍ تر منځه
د یو فکري تسخیر انجام ښکاري وژدان ندی

پرواز وکړه پر لوري د عروج او د کمال
ستا مېټ کې رب توان ایښی له جنوبه تر شمال

له فقر دښمنانو او سختیو مایوس نشې
دا ټول دي د دې ژوند لازمې برخې او احوال

په عزم ، لوړ همت او کړاوونو رسېدلي
هر څوک د دې ژوندون تر رنګینیو او سور شال

ما ډېر فقیران ولیدل تقوا او زیار شتمن کړل
او ډېر بې علمه خلک هم څښتن د حال او قال

خزان او پسرلي ، تیارې او لمر په
مخلوقاتو بدلیږي را بدلیږي په خوښیو او
خوشحال

مادې او معناګانې تریو بله غاړې ووځي
نصیب یې سره ویشي بې له ستونزو او
جنجال

د تورې او قلم د اوَښتون په لوی میدان
هغوی ولاړ په څنګ کې د صلیب مونږ د هلال

هر کار د کايناتو د باد شاه په خوښه کيږي
دوستي يې کړه پخه راشده ! يون يې په مقال

پرېږده نـــور د مينې او جانان کيسې
و کــــــــړه د يثرب او د اسمان کيسې

بيا يـو "ابوذر" "جُنيد" "بصري" غواړو
ځـــو دلته اعلان کړي د ايمان کيسې

ټولــــــــــه نړۍ تړې هر يو زړه تړی
غــــــــږ ته د بلال او د اذان کيسې

پو کړئ په هـــر لور د حماسو شپېلۍ
عامې کړي د ننګ او تير افغان کيسې

بيا به پسرلی شي بيا به شپون راشي
غواړي به زلمي د کوهداامان کيسې

١٢٣٢هـ١٣٨٩ ش ٢١ـ٧ـ٢٠١١ م

ورو ، ورو ورکـــېږي د بدۍ ستورى
ښـــکاري غازي د آزادۍ ســـتورى

اي د وحشت اســـمانه ستا کِنار کې
بيا را ژوندى شــــو د نېکۍ ستورى

لکه قاصـــد چې وي د لمــر د خبر
په خندا ښـکاري د سپېدۍ ستورى

پدې روان ناورين کې ځل وهي بيا
د جنګ ډکــر کې د پګړۍ ستورى

لمرين پانوس شـــو د تيارو بهير ته
د شاهي کوټ د خولګکۍ ستورى

۱۴۲۷ هـ ق ۱۳۸۴ هـ ش

. پانوس : څراغ .

کـــــه ياري غواړې د ګل
کــــړې به لار د ازغو پُل

ډېرانو کې نه اوســــــيږي
د کـــــــوثر د باغچې ګل

د پتنګ ســــوزښت وفا ده
نه چـــــــــغاري د بلبل

وجود کاندي په ازغو کې
ګلابـــــــــونه او سُنبُل

راشد هسې بل ته ګوري
په خپل دل کــوي ټونبل

۱۴۲۷ هـ ق ۱۳۸۵ هـ ش

سـحر د نصرتونـو را وور زېری د سبا
سالار د وحشتونو تبنتي ، ورک به شي بېګا

سپېدو د نوې ورځې انځور د ښکلا راوړو
ګلبڼ د خپلــواکۍ کې د توتیانو وه خندا

په خاورو خړ بیرغ بیا شاهین پنجه کې جګ کړو
نعرې د الجهــاد ته هر خوا جوړه شوه غوغا

په ځمکه ډلې ډلې هر لور ته د غازیانـــو
په چیغو د تکبیر مو خوړ بخونده شوه فضا

اوس لوړې د ازل ته فِعلي جـــامه په کار ده
د ورونو په ګـډون راشـده ! ماته کـړه بلا

سَحَر : د ورځې اولې شېبې ، فجر . سبا : سهار . انځور : عکس ، تصویر . ګلبڼ :
د ګلو باغ . خوړ بخونده : خوږه . لوړه : عهد .

د ازل لوړه : هغه عهد چې په ازل کې د الله تعالی او مؤمنانو ترمنځه شوی ، چې دوی به خپل ځانونه او مالونه د خدای په لاره کې په جګړو کې مصرفوي ، او الله جل جلاله به ورته جنت ورکوي . (التوبة : ۱۱۱ آیت)

بیا ګرځــو په ګلبڼ پسې له ګل سره مو کار دی
چې تللي تر جــــــــنته ، همغه زمونږه لار دی

ژوندون کې تل بېزار د زېړو ګلو له خـــــــزانه
د زړونو تلوسه مو یو د ســـرو ګلو بهار دی

د شپې تیارې خورې شوې څو آرام کړي لالهانده
مشال چې وي بنده ته د هـــر کار هغه سهار دی

دوه مخي نه ځان ساته په خندا یې خـــطا نشې
غریب ته به ټک ورکړي د وربښمیني چېن مار دی

ستاینه نه ، ښکنځل ده ، چـــاته مخامخ صفت
د سرو زرو په نوم د حـقارت د میسو هـار دی

لامل د ابادۍ يې شو ورتګ د يو انســـــــان
حجاز نومي بېديا کې، د پتمنې مکې ښـــار دی

د زړه په ځمکــــــــه ښــه چې کړي اثر لکه باران
عمل سره ترلی د واعـــــــــظ سړي ګفتار دی

ژوګان چې ترينه کـــــــډه شول په امر د مؤمن
مشهـور په قيروان د افـــريقا يو لوی بازار دی

اعــــــلان د بغــاوت وکړئ، د غرب له بندګۍ نه
په زوره زوره وايئ : يو الله زموږ بادار دی

راځئ چې بې پروا شو ، بُتان مـــــات کړو د آزر
په مينه به يې ګالو دا محبس دی او که دار دی

انسان ته چې لاربـــود شو ، له تيارو د جهالته
همدغه مُحَمّـــــد(ص) راشده زموږه خوږ سالار دی

چېن : چوپانه ، چوغه . ميس : د وسپنې په څېر يوه سره ماده . لامل : سبب .
پت : عزت ، پتمن : عزتمن . واعظ : وينا کوونکی . ژوګان : څناور .
قيروان : د تونس يو ښار دی ، حضرت عقبه بن نافع رضي الله عنه په ۵۰ هـ ق ۶۷۰ م کې اباد کړی . د ابادولو کيسه يې ابن کثير داسې نقل کړې چې :کله حضرت عُقْبه بن نافع رضي الله عنه د حضرت معاوية رضي الله عنه په خلافت کې د افريقا سيمې فتحه کړې ، د قيروان نقشه يې په يوه شاړه او ځنګل کې وکاږله ، پدې

ځنګل کې لوی لوی ماران او ځناور او سېدل ، عقبه دعا وکړه چې الله تعالی دې دا ځای له دوی نه خالي کړي ، دعا یې قبوله شوه ، تردې چې د خلکو په مخکې هغه ټول ځناور له بچیانو سره لدې ځای نه بل ځنګل ته ولاړل ، د دې په لیدو سره ډېرو بربریانو اسلام راوړلو . البداية و النهاية : ۸ ټوک . ۴۳۴ مخ .

دې ناورین کې زه حیران شـــم کله کله
دا د وینــــــو رود روان به وي تر کله ؟

مسلمان به وو غالب اوس مغلوب ښکاري
دغه تلــــــــــه به وي داسې که پر بله

بیا معمــار شي ســتا تکل کنډر زړګي ته
ای یرمــــــــــوک کې مؤمنانو سره مله

له وړیو نه جوړ دام به درنه یوســـــــي
د زمرو منځ کې به تــش ګیر شي پاګلــه

یرغلګرو ته خـــــــواخوږي د قوم وایې
شاشجاع هــــــم وو بد نام له دې کبله

بیا به ښکته د حسرت کنده کې ناست یې
چې بادار دې شي په تېښته د قـــام غله

د نصرت مالیار به ټوک کړي ستا انګر کې
ګل د فتحې پاس په غــــرو د غازي پله

لوی فاتح به د قوم هـر کس ته دوا شي
یو بلال به اذان وکړي لـــــــه کابله

مونږه لاړو ته رازه د ننګ ډګـــــــر ته
ای زلمیه ! زمونږه هیلې او اتله !

۱۴۲۷ هـــ ق ۱۳۸۴ هـــ ش ۲۰۰٦ م

ناورین : سخت حالات ، مصیبت ، غم خفګان . یرموک : یوه مشهوره غزا . وړی : د ګډو مېږو او پسونو وېښته . تله : ترازو . تکل : توکل ، اراده . کنډر: زخمي ، کنډواله . مل : ناصر ، مرستندوی .

ټرون

ونښتل مخونه سره خپلو کې
و نغښتلو زړونه سره خپلو کې

وې کړل چې دفاع به د وطن کوي
ټولو قسمونه سره خپلو کې

يو دبل ښيګڼې ته قربان به کړو
مال ، لاس او سرونه سره خپلو کې

د هجر شپه خومره اوږده شوه ! تيارې ونښتې
ستوري په پړو تړل شوي ، سپوږمۍ ودرېدې

زمونږ کاروان ته ،شپې او لارې کړلو يو لاسونه
پاس په اُفق کې ،خو مخفي اشارې وزږېدې

ابليس په لـويو ګامو خوښ په محفلو وګرځېد
په محرابونو د ِلحـــاد ترانې وزنګېدې

پټې خبرې د کلونو ، کــړې ،ښکاره منافق
ېکــړې بدلې،د رِيا ږيرکۍ و تراشېدې

سخته جګړه او ګونګې حال شو د وجود لمن کې
ډېر کم بختان د تيارو مل، تتې يې و ښويېدې

زمونږ مينار ، زمونږ بيرغ ،لا دی هماسې ولاړ
له شازلميانو شه قربان،وينې يې وتويېدې

هاغه ده! اوس راسرٍه مل شولې د رب لښکرې
په رون ډګر کې يې د وار انګازې و ځرکېدې

۲۷ جمادی اول ۱۴۳۳ هــ ق
الحاد : له دين نه کرېدل ، په دين کې له ځانه مخالفې خبرې زياتول .

الله الله نارې او څېــره ورکـــــــــه د بېلـتون
لــــه تانه غواړو ربه ! آ ، بې پايه سـباوون

کنډو ، کنډو کاروان مو په غولې د منزل کــړه
هېواد کې مـــــــــو تل پاتې کړه اثر د اَوَښتُون

پوهــان مو رهبران کړه په لاره د جهـــــاد کې
غازيان مو کړه ور سم په سپين درشـــل د کتابتون

په هيله د تفريق بيا يو شمېر غمـازان راغلل
رسۍ د زړونو کلکې غـــــــواړو ستا په لاره يون

درمل شــــــــــه د تپونو دُعا ده د راشد دا
شهيد مو کړه ويده د حـــــورو منځ کې په مېشتون

۱۴۲۹ هـ ق ۱۳۸۶ هـ ش

بيلتون : فراق . سباوون : سبا ، خپلواکي . کنډو: زخمي . غولی : فرش .
هېواد : وطن . اوښتون : انقلاب . درشل : د دروازې چوکاټ ، درشائي ، دروازه
. کتابتون : کتابخانه . تفريق : بې اتفاقه کول ، يو قوم په ځو ډلو وېشل ، ځو
رهبران پيدا کول . يون : مزل . مېشتون : د اوسېدو ځای .

ځان بيدار کړه د غـازي د تورې شرنګ شه
يا د غـــرونو خواته درومه او مـــلنګ شه

د نفــــــــــاق او در باريانو لمـن پرېږده
که خدای غواړې د حقپال عالم تر څنګ شه

ګوره اوس د غـفلت ژوند لويه ګناه ده
رب فرض کړې چې کافر سـره په جنګ شه

تود ګوزار شه له شپېلۍ د مـــاشينداري
ګام په ګام غليم ته جوړ د خـطر زنګ شه

د خوښيو سباوون زهـــــــــير ولـس ته
دې ناورين کې د رباب او منګي ترنـګ شه

که د حورو نکاح غــواړې ، سرلوړي هم
د جهـاد لار کې په خپلو وينو رنګ شه

دا يو څو ورځې ژوند وکــــړه د زمــريانو
بيا ويده د حــورو منځ کې په پالنګ شه

۱۴۲۷هـ ۲۰۰۶م

زهير: کړېدلی.غليم :دښمن .ناورين : مصيبت .

داسې رازونه لـــــــــه تاريخ د زمانې ښکاري
تــول ترې روان يو خير کــه کېدې مو پرتې ښکاري

د بلاګانو د وجـــــــــود او د فـــنا له درسه
هــر شی فاني ښتن يې مړ داســـې نقشې ښکاري

د غـــلامـانو د جـــوســــو په هکله دومره وايم
بې وخـــته مړي خير که سترګې يې رڼې ښـــکاري

دا غـــــــرور ندی زمونږ د قام د آزادۍ نښه ده
ببرې ږيرې زلفې ول ، لـــونګۍ کږې ښکاري

پدې پړاو کې د تاريخ زمـــــونږ د نوې فتحې
وخت نږدې شوی ،پر افق سپينې سپيدې ښکاري

۱۴۲۹ هـ ق۱۳۸۶ هـ ش

ای د عذاب مَلَکُو! مه ږدئ قهــرجن وزرونه
پدې دروکې فســـــق شته، خو ايمانونه هم شته

ســره روانـــو د منزل په لوري ګـــونګ پلـونه
پام ! دا هېواد د مېړنو خو غدار زړونه هم شته

خپلواکۍ ګوره چې خفه نشې زمونږ له کلي
سر ټيټي شته دي له غيرت نه ډک سرونه هم شته

دروازې خلاصې ســاته تل ای د اسلام حاکمه !
خانان به درشـي د غـريب سړي کارونه هم شته

مابنام چې کښېنې درچاپېره شي واړه او لويان
درنه هېر نشي د شهــيد خالي کورونه هم شته

په تدبير يون كوه ، غـافل نشې د وخت
زلميه!   شينبلي ډېر دي څو سر پټې ګرنګونه هم شته

هر يو مجلس كې دې د راز كښوړې مه را سپړه
دوستان به وي د دښمنانو پټ غوږونه هم شته

راشده ! لږ نور همت وكړه شاته پاتې نشې
څلي يې ښكاري تر انګړ يې نور مزلونه هم شته

۱۴۳۲ق ۱۳۸۹ ش   ۲۰۱۱ـ ۷ ـ ۲۱

شينبلي : شنه ځايونه ، چمنونه . ګرنګ : لويه كنده ، د درياب په غاړه لوی كمر .
كښوړه : تيلی . څلی ، څلي : منارونه . انګړ : صحن ، غولی . ملكه : ملائكه .

زمونږ مزاج

دسترګو خلی په خنجر نه ، په اوبو غورځوو
ډېر مرضونه له بدن نه په دانو غورځوو

بدې خبرې ته ځواب كې بيره نه كوو مونږ
داسې سرې اول له زړه بيا له ښو غورځوو

"د ایمان زور مو هر زنځیر او هر تړون ماتوي
دا ستا غرور به درته زمونږ د چم پاخون ماتوي

پدې درو کې خـــوَرې شوي د غازیانو ډلې
افغان ولس به بیا انګریز او هم یې شتون ماتوي"

د هـــــر ظالـم د ناروا وو او تېریو بُـــتان
د مظلومانـو د کلـک عــــزم اوښتون ماتوي

لــه شیـطاني لښکــرو جوړې د بېګا تروړمې
خدای د باعزمه شــــازلمو په سباوون ماتوي

د کمیونېزم په څېر غربه ! ستانظام هم مات شو
دا نظامـــونه به د خدای د دین بدلون ماتوي

۱۴۳۰ هـ ق ۱۳۸۸ هـ ش ۲۰۰۹ م کال پسرلی

زمونږ د عزم مخ ته ټول کافران مات دي
دې خورجینو کې کَـــودِي د سومنات دي

زمونږ حريم ته چې چا بد دي را کتلي
خوراک شوي د جيحون او لوی فُرات دي

دا غــزا ، فدايي توب ستړي مزلـــــــونه
د دښمن په ســــــر وارونه د کسات دي

د ميړانې په اسمان ډېر ځـلانډ ستوري
لدې چم نه پورته شــوي ځومره زيات دي

د نړۍ د پوهې کلی يې ډک کړی
بلـخ روزلي ، د بُست ښـار يا د هرات دي

ای راشـــده ! پاڼه پاڼه د تاریخ مـــــو
دښمنانو ته ازغي مونږ ته ســـوغات دي

خورجین : اس پنډوکی . کودی ، کودي : د خټې د لوښو ماتې توکړې . جیحون : د آمو سیند . فُرات : د عراق مشهوره سیند . کسات : انتقام . مېړانه : غیرت . چم : کلی . بُست : د لشکرګاه پخوانی نوم .

تنها پاتې شــــوم غمونو او هجران ته
پورته سترګې ستا رحمت شینکي اسمان ته

مونږ چې خپل ګټل هغه رانه پردي شول
سپارل شوي ، د ایمان سخت امتحان ته

ورور او پلار ،داسې خواږه لفظونه
ترخه شوي زمونږ د ژوند زهیر داستان ته

رسۍ ګانې سره پرې ، مونږ خلیلان شو
نزدې شــوي ، هغه اُور هغه سندان ته

ښه پوهېږو چې ضرور به غرږ پرې وکړې
اوره ! ګل شه ، د ایمان پاتې کاروان ته

خو لږ ژر، ژر،را ناري کړه لويه خدايه !
مونږ ته لاس زړه ته تسل شه او وجدان ته

چې انګرېز شي بيا رُسوا له کلي لاړ شي
په همغې ورځ به ځـــــو افغانستان ته

۱۴۳۳هـ ق ۱۳۹۰هـ ش

وساته ايمان ، د خورکۍ شال او د اسلام تصوير
خير که د غازي لاس دې له سيمې نه را لنډ شولو

پورته شو مؤمن ، مؤمن هېواد مې د تکبير غږ ته
وينو د انګرېز نه د کسات سيندونه ډنډ شولو

هر ځوی مور ته ووېل : جنت کې به ديدن کوو
لاړلو روان شول د دښمن مخې ته خنډ شولو

ټوله دنيا ونيسي خو زمونږ غرونه يې سر مات کړي
دې راز ته وطن کې هر فلان د کافر شنډ شولو

ولې مونږه وژني، کلی کور مو په بمونو خوري؟
دا ، او نور سوالونه هر افغان سره را پنډ شولو

مخکې یوه پربنه وه ، سهار وخته به راغلله
اوس یو لوی سیلاب زمونږه مینه او لوی ډنډ شولو

۱۴۳۳هـ ق ۱۳۹۰ ش

نیمه شپه کې نورانیت له تاریکیو نه را اخلو
انتظار د رنګینیو د مغرورې ډلې نکړو

خپل کاروانه به را جوړ کړو پدې یخ او خړ خزان کې
د ماښیو شوم هوس ته به مو شارې شلې نکړو

هر تور رنګی او غریب به هم د خپل لښکر عسکر کړو
د حسینو ، بډایانو اشارې به بلې نکړو

دا ساده کلیوال ځوان به خپلو هیلو ته سالار کړو له
مغرب راتلونکي خان ته به ولاړې هلې نکړو

دا غدار، انګریز به پرېږدو ایوب خان ته به ور واوړو
د ملي اردو ټولۍ به د پردیو مَلې نکړو

بیا ورځو زاړه جومات ته ترې را اخلو درملونه
د "داروېن"، "لیلین" خبرې به مو رنځ ته خپلې نکړو

د پښتو یو ، یو کنډو به د اسلام له ښکلا ډک کړو
ها ، دښمنې عقیدې به ګران هېواد کې پلې نکړو

دا مو هوډ او عقیده ده مشالونه له اسمان دي
دا هدف او دغه نښې به هېڅ وخت بدلې نکړو

دا پتلون او نیکټایي مو د زاړه دښمن جامه ده
د ځنګله د زوی تقلید ته به مو خوارې شملې نکړو

دا کیږدۍ د هندوکوش، او دا حجره د هلمند څنګ ته
خپل شپونکی خپلې شپېلۍ به په سرود بدلې نکړو

۱۴۳۴ هـ ذي الحجه ۳۰

دا موسکا چې مې په شونډو درته ښکاري
د غماز او درد تر منځ زما پردې دي

که مې زړه درته را وسپړلو ګرانه!
له ويالو د وينو ډکې يې درې دي

هره څانګه هره پاڼه خزان شوې
موده وشوه د سپرلي د نشتون شپې دي

پاتې شوي يو ، تنها ، غم او بېلتون ته
تللي بيا د وفا ټولې قافلې دي

نوی ګل نوی مالیار مو شهيد شوی
بيا په غم او تبغ پرهر ډېرې سينې دي

۱۴۳۳هـ ق ۱۳۹۰ هـ ش

لاړ وکړي د غشي غونډې ونښلي په زړونو کې
وار د شیطانانو اثر وکړي په فکرونو کې

ورشي دېره جوړه کړي ابلیس چې غافل ومومي
جوړ یو لوی سنګر کړي شاړ ضمیر خالي سرونو کې

ښه شول ، ډېر زلمي بیا پرهېز ګار مُلا ته ورغلل
کښېناستل محراب کې ، په سنګر او مسجدونو کې

بیا د لا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ په انګازو خُمار
ټول بې پروا شوي ، صحرا ګانو او ښارونو کې

پام چې کتابتون ته بې له لاس د عالم ورنشي
شته کاره فکرونه په واعظ او کتابونو کې

بیا به یو ټرون وکړو انګریز به حیران پاتې کړو
ګډ به کړو درسونه مدرسو او مکتبونو کې

دين مو واکمني او واکمني د اسلام برخه ده
دا فرق پيدا کړی ، دښمنانو په ذهنونو کې

زمونږ رسول ستايلی هغه مال چې په حلاله وي
پروت د پرهېزګار انسان په لاس او درمندونو کې

وروره که دا غواړې چې شمله دې هسکه پاتې شي
مه ږدئ د فساد هره آله خپلو کورونو کې

دين به کړو را خپل ، په تقوا لاړ به شو تر عرش پورې
روغ به اقتصاد کړو ، لوی لښکر په سرحدونو کې

هر کمال جمال دی ،خو چې ځای د دين و نه نيسي
مات نکړي غيرت ، په وقار تېر شي په ذهنونو کې

۱۴۳۳هـ ق ۱۳۹۱ هـ ش

دا، ستا، ګلابي انن‌ګـــــــو پړک وکړو
حُورې !که د لمــر ځلاندو څرک وکړو

ستا د حســـــن څو وړانګې ور پرېوتې
ځکه خو سيناء کې غرونـــو ترک وکړو

نيت چې تر اسمـــــانه پاک رسول وکړ
مينې يې په اس د کمچين شړک وکړو

پرېئېږده چې ګرځي مېلمنه هوسۍ
اى ظالمه! تا غم د تلک وکړو

زده يې له عالم کړې د شيطان لارې
بيا يې ورته غم د هر يو شک وکړو

پښې ابېله خالي لاس يې غيرت وښود
خدای يې شو ناصر کار يې ملک وکړو

۱۴۲۸ ق ۱۳۸۵ ش ۲۰۰۷ ـ ۳ ـ ۱۱

د زړه غم د سترګو نم به درد دوا کړي
دغه ساندې اسـوېلي به ټول تبا کړي

د سـهار مانبام ښېرې او پټې څړيکې
آ غريبې سلګکۍ به دوی رُسوا کړي

د شهيد د وچې شونډې مور ځُواب ته
به لوی خدای دا ظالمان ټول په ژړا کړي

يوه ورځ خو به الله رحمت را توی کړي
وړو يتيم زړه ابۍ به په کـرا کړي

یو نظام به جوړوو که خدای مو مل شو
چې ظالم راته په دار ، مظلـوم خندا کړي

چې بیا د مینې او تکلیف ببل ببل اجرونه راکړې
ځکه روان په سختو لارو ستا تر کلي پورې

په تدبیرونو ، دعاګانانو او کړاو به رسې
تر کمالونو ، د عزت تر هر یو څلي پورې

د خزانې پر سر همېش لوی ښاماران پراته وي
اوږده مزلونه وي هر باز او هر ښاغلي پورې

د لږ آرام لپاره بند قصر کې مه اوسېږه
لکه بازان په همت ځه په پورته تللي پورې

د ژوندو خلکو په مجلس کې به ته هم ژوندی شې
د تیتو خلکو لار به تاو کړي تا کوم مړي پورې

له تکبر نه ځان ساته ، نور کړه اوچت مزلونه
لویه فضا ده ځان کړه سم د شاهین کلي پورې

دا هم انسان وو خو ستر عزم یې تاریخ بدل کړو
عمل په لوړ خیال کړ پیوست پورته ختلي پورې

۱۴۳۴ هـ ق ۱۳۹۱ هـ ش

زما زړه د هر مؤمن د خـــــوښې کور دی
پکښې پروت د اجــمالي مینې انځور دی

چا غوښتل چې له یوه مطلب نه ځار شي
رب مو مل شو اوس د ټول امت غمخور دی

د دیدن ، مینې ښکلا د تورو ځای ترې
نیول شوی ، پکې ناست د احساس شور دی

خو وطن مو شي آزاده واک مو خپل شي
تر هغـه مهـاله جـــام زما نسکـــور دی

قاصـــــد بیا د سباوون د راتلـــــو زیری
را روان کړ هاغـه پورې په اس سپور دی

۱۴۳۳هـ ق ۱۳۹۰ هـ ش

چې وطن وی ، خپل ټبر او خپله خاوره !
خیر که دشت کې کېږدکۍ مو وی ولاړه

ها ! چنار چنار زلمي ، باحیا پېغلې
هر هلک مو ایوب خان ، نجلۍ ملاله

هغه پاک پاک ګودرونه د سیند غاړې
د غیرت او سپېڅلتیا لوړه مناره

لوړ برجونه ، ستر درانده سنګین سړي مو
خادرونه ، لوی پټکي ، شمله ولاړه

هر سړی درته معلوم ، قام یې روښانه
ډمان پرېړده ، عزتمن سره وړه لاره

پردي کلي کې به چاته هر کلی کړې
او د چا مخ به ونیسې هینداره

دلته نه ښکاري ، کم اصل ، له اصیلو
هره ډله ده مشکوکه هره باره

د مخ څرک د ږېرې ول به دې دوکه کړي
بیا به پرېږدې درته جوړه مینه شاړه

رب دې مل شه ، د راشد پردېس زړګیه
پاک الله دې شه ناصر هماغه غواړه

۱ ربیع الثاني ۱۴۳۳ هـ ق ۱۳۹۲ هـ ش

پټه مینه زما او ســــــــتا خبرې شوې
راغله د شــــاعر زړه نه ســــندرې شوې

هاغه د صحرا او تورو شـــــــپو جرګې
شور شولو کیسې، لویې لښکرې شوې

غـــــــږ وکړ یو چا : هلئ میدان ته شئ !
پورته ورته سمې شوې ډېرې شوې

هک شو له غوسې نه د معشوق دښمن
مخ ته یې چې سپر زمونږ ککرې شوې

یو کړلو رب ، پورته شـــــــو غزا شوله
ډلې ځکه تلــــــو ته برابرې شوې

د انګرېزانو په مقابل کې د روان جهاد پړاوونه . سپَړ : ډال .

تیارو ته ســـــباوون شه د وحشت د دې
بهیر بیا وړاندې کړه دنیاته د اســـــلام عادل
تصویر

را پورته شـــه ممبر ته ، عمري توره په لاس
جهـــــان کړه را بیداره بیا په چېغو د تکبیر

ستا ځـــاله سنګرونه او پالنګ دې د اس شا
عمل مـــــــو شبخونونه ، نه شیطان سره شوګیر

که څـوان يې حنظله شه اوکه پېغله يې خَنساء
لــــــه نوي سره پيل کړه غورځنګونه جهانګير

که ځان درنه ورک شوی وي تاريخ ګوره مؤمنه!
نيکونه دې شاهان وو ، پلانـونه يې عالمګير

۱۴۳۲ هـ ق ۱۳۸۹ هـ ش

بهیر: سلسله . اس : اسپ . شا : ملا . شبخون : د شپې حمله . شوکیر: شپه په ویښه تېرول .

اورونو د فتنو د شيخ وجدان وسوځاوو
توبې شوې ورته ماتې ، مال ايمان وسوځاوو

اول راغلل تر غاړې د تنور صرف تماشې ته
په ورو ، ورو يې هډونه او ټول ځان وسوځاوو

پدې فکر چې لرې دی، ويده شو د خوړ منځ کې
ناڅاپه يې سيلاب کور او دالان وساځاوو

عمر رض ويلي : تقوا لكه ستا يون ازغنه لار كې
هر څوک چې لږ كوږ شوى نو شيطان وسوځاوو

قدم قدم دې ګوره چې حلال دى كه حرام
پرون تمې تر تا لوى مسلمان وسوځاوو

استاد رح مې راته ويل : د فتنې ځاى كې مه تمېږه
په سراى ګډ شوي اور نوى انسان وسوځاوو

راشده سفر لوى شولو ، وېرژنې لارې راغلې
ها ، ګوره ! هغې وړانګې لوى سلطان وسوځاوو

۱۳ ذي القعده ۱۴۳۳ هـ ۱۳۹۱ هـ ش

يو ځوان خيال نوې جذبې مو او جهان وو
تصور ته مو ټيټ ځمـــــــــكه وو اسمان وو

ننداري ، خپلواكه فكر ، مجلســـــــــــونه
مسجدونه بازارونه او صـــوفيان وو

دوه كسان مو په تقدير ســــــــره اخته وو
يوه ملكه بل ها زوږ دښـــــمن شيطان وو

آخر مونږه شـــــــــو په برخه د ملکو
وېشل شوي تول په امر د رحمان وو

له دنيا نه را جـــــــدا ازغن مزل ته
تر جنته له راشـــــــــد سره روان وو

خـــلک ترې تښتي زه په مينه کې نور غم لټوم
لکه مجنون خپلــــــــه ليلا په هر يو چم لټوم

پدې کنډروکې مې څه دي پردېسي جامه کې
رنځور زړګي ته د کـــــوثر د خوږ مرهم لټوم

چې تول قومـــونه کړي نېشه د آزادۍ په فکر
د حـــــــــماسو له بنګو ډک هغه چلم لټوم

که را رڼا کړي له کلونو نه تياره جـــــــــونګړه
د پيغمبر ښـــــــــار کې به ګرځمه يو شم لټوم

زمونږ دښمني کوه خو پرېنږدې د عوه د اسلام
اي مروره! تاته لارې د قدم لټوم

راشد مې وليد سرګردانه ،په جواب کې يې ويل
د انګريزي کلتور چيچلي ته يو دم لټوم

۱۴۲۷ هـ ق ۱۳۸۵ هـ ش ۲۰۰٦م

حماسې : د غيرت او مېړانې خبرې . کنډرې : کنډوالې . کلتور : ثقافت .

ستومان کار دی ،د مؤمن ژوند کې ،هجرت
ايمان غواړي ، لوی توفيق او لوړ همت

پرېښودل د هر يو شته د دې دنيا
خپل ټبر ، محفل ، ياران او محبت

مدينه کې خو يو څو منافقين وو
اوس خو کم دي مؤمنان ، کم عزيمت

مخ په لور د یو مجهول منزل او زړونو
پردی ښـــــار ، پردی کلتور او عمارت

پټ اسرار ، لوی امتحان دی د لوی خدای
سخت له تللو د آدم له لوی جنت

بس دا هرڅه هر یو تریخ سات د بېلتون مو
ستا له لـــوري ، ځکه یې ګالو سعادت

خو ! ای ربه! زموږ بدن هم جوړ له غوښې
ډېر سخت مه کړې ، امتحان مو د غیرت

د ملکو غوندې ښکلی توفیق راکــــړه
سپېڅلتیا د انبیاوو او جـــــــــرأت

بس موږ ستا او ته زموږ یې لویه خدایه !
په موږ هر وخت مهربان شه هر ساعت

په آرام عفت او هر وخت را نصیب کړه
یون په لاره د اسلام ، د دین خدمت

۱۹ ربیع الثاني ۱۴۳۳هـ ق ۱۳۹۰ هـ ش

د دې کلي ټول کــره خـلک ویده دي
هوښیاران او ټول ساده خلک ویده دي

انقلاب دی پرنګیانو سره جنګ دی
خو ځــــوانان او نارینه خلک ویده دي

بڼ تالا کړ د بل کلي شــــــــــــغالانو
څوک یې نشته که کوربه خلک ویده دي

حـــــــــریفان یې سره ډله ډله کېږي
دوی مړه شــوي که سکه خلک ویده دي

د اشنا لـــــه مرستې ټولو ځان ويده کړ
آوازه شوه چې ګـــډېبه خلک ويده دي

۱۴۲۷ هـــ ق ۲۰۰۶ ـــ ۳ ـــ ۱۹

بيا ګيله ونکړې ، ګرانې خپلواکۍ !
له لېمو دې ځار شم ، ښکلې آزادۍ !

ستا په لاره کې مو هر ناورين ګاللی
زلمو پرېښې دي نازونه او بدرۍ

پاک الله ته ور روان شو ستا لپاره
رانه پاتې شو خوږ پلار خوږه ابۍ

په نخرو نخرو لوی شوي پتمن کور کې
اوس مو شپه ده په بيابان خړه دړۍ

زمونږه اصل زمونږ غرور خو تا لیدلو
هر یو غر وو راته مات ، هره لړی

ډېر ذلیل خلک اوس زمونږ تر مخ کیسې کا
افتخار د خپل مورک ، کېدړ ، لکی

که ته راغلې ، مونږ به یو ،او یا به نه یو
چې خفه نکړې ځوانان جومات پګړی

۱۸ ربیع الثاني ۱۴۳۳ هـ ق، شپه ، دوه نیمې بجې ۱۳۹۱هـ ش

را وباسئ ســــــرونه نور د وخت له هتکړو
اعـــــلان کړئ آزادي ، د مادیاتو له پنجو

ترڅو به وي ترلې د عالم ژبه ډالر ؟!
نسلونه کړل تبا ، ستاسو چوپتیا ، د دوی نعرو

خبره د نغلونو ،سپین کمیس او وینا نده
د کفر مســــئله ده ، نه ورکېږي په سجدو

که رب در څخه دا پوښتنه وکړي چې دا ولې؟
ولاړ وې ، له کافر سره ، هغوی مؤمن ويشتو

را پاڅئ ، سهار شوی ، حمله وکړئ په دښمن
اندام اندام يې پرې ، يو ګوزار ورکړئ په مزغو

۱۴۳۳هـ ق ۱۳۹۱ هـ ش ۱۵.۳.۲۰۱۲ م

دا خيال مه کړه چې جنت ته به يون ژر شي
له يو څو بېګا نه وروسته به اختر شي

نن به وکرمه بوټي تش ميدان کې
له خوارۍ پرته به ټول راته ثمر شي

مؤمنان بايده دا ګـــــــــومان ونکړي
چې هميش دې وم خوشحال محفوظ دې سر شي

الله وايي : مخكني مـــــو ازمويلي
له كړاو وروسته بيا ستوري زمونږ د در شي

دا دنيا خو يو ميدان د ازموينو
يو ځه وخت دی ، كه دا هم در برابر شي

يو يو ځو ترې ، آخر ټول ترېنه فنا شي
بيا نو ټول د حسابګرو هم دفتر شي

نتېجې او پايلې هلته اعـــــــــلانېږي
چې را غونډ واړه قومونه په محشر شي

ډېر كم بخت به پدې كم وخت كې ويده وي
په خوراک ، نېشو او بدو به يې سر شي

دغه ژوند د ازموينو لويه شــــــــپه ده
د شېبې شېبې ارمان يې بيا سحر شي

١٣ ذي القعده ١٤٣٣ هـ ق ١٣٩٢ هـ ش

دُعا

خدایه ! نور ماته هم نصیب کړه هغه جام او شراب
پاس د عرش څوکې لاندې لار راکړه تر تل د دریاب

زه وم له مخکې پوهېدلی خو یقین مې شو اوس
ټول په توفیق ستا پورته شوي او ورېږي سحاب

د عزت ژوند غواړو ، او خیر دی که ستریا وي پکې
د غلامۍ د لارې نه غواړو ماڼۍ او کباب

د عفتونو ايمانونو ، شهادت خاتمه
ژوند دې وي اوږد لکه نښتر او يا لنډې ترکتاب

د معرفت رڼا ، رڼا لارې او آب حيات
ښکلا د دواړو ، ستا رضا او لوی جنت بې حساب

د خدای حدود ځاره د ورځې او د شپې لږ شوګير
همدغه لار ده تر الله د رسولانو او پير

ستا دا بدن ډېر قيمتي ده له سرو زرو څخه په
لږ همت او عمل شه د ملايکې تصوير

دروازې خلاصې دي تر عرشه هرکلی هم کيږي
د رب له لوري بې توپيره د هر خان او فقير

هر څوک په خپله جوړولی شي لوړ بام د ژوندون
بېشک بدلېږي په کتاب کې په دُعاوو تقدير

پام د کارغي ، جاهل ، غلام او غدار لار مه نيسه
ځان برابر کړه د شاهين ، عالم ، غازي پر بهير

الله ويلي : "که دې پيل کړلو تر ما وُرُو مزل
مونږ به په منډه درته سم کړو ستا د ژوند هر مسير

په نوافلو او سجدو به را نږدې شې دومره
زه به دې لاس شم مرستندويه، بيا به نه يې زهير"

وايه راته : غرونو کې زر څه معنا ؟
مينه کې د حسن سحر څه معنا؟

چاته واکمن تار شي بيا يې وتړي

شرنګ د بنګړو زلفې په سر څه معنا؟

ټوله دنيا ستا، هر يو مزل لنډ شي
ياد د نوم د خدای او اثر څه معنا ؟

سپينه خو سپوږمۍ ده نو داستوري يې
چار چاپېر او شپول د قمر څه معنا ؟

دواړو کې په دوه سترګو کتل کوو
سم او ناروا د نظر څه معنا ؟

کله وي تيارې کله رڼا راشي
ورځ کې ډوبېدنه د لمر څه معنا ؟

خدای خو يې يو دم هم را کولای شي
پس له لوی کړاو نه ثمر څه معنا ؟

هسې خو به هم جنت ته تللی وو
بيا د حسين مخ ته شمر څه معنا ؟

هر چاته به مخامخ کېدلی شو
لاره چپول له عُمر څه معنا ؟

ګورو به جنت کې د الله مخ ته
مصر کې ټوټه ټوټه غر څه معنا ؟

ټول په يو شان غاړو کې نښتې دي
بيا نو قيمتي او تش سر څه معنا ؟

قمر: سپوږمۍ . شپول : له سپوږمۍ نه چاپېره تیاره . شمر: د حضرت حسین رضي الله عنه قاتل .

خپلواکې قافيې

یو نازک ارمان

ته خو خبر یې زمونږ له زړونو ربه !
له څو کلو وروسته یو ځای شو
سره له لوی بیلتون او کړاوونو
وروسته اوس مېلمانه د یوه سرای
شو سره ته د غریب له اسویلو
خبر یې د غمجنانو له کیسو خبر
یې

لړه شپبه مو په سر لاس ونیسه
د بیلتون وور او زاړه مه را پرېږده
تر مابنامګیه د ژوندون زمونږه
تربور ، غماز او ساړه مه را پرېږده

بس دا یوه هیله لرمه له تا
راته پوره یې کړه تولواکه خدایه

د انقلاب بیلتون وهلي پرېږده
چې په لیدلو ښه ماړه شي سره

دغه سواند زړونه او دا تړې سترګې
خړوب خوړې او تول خواړه شي سره

۱۵ ربیع الاول ۱۴۳۴ هـ

هیله

زه به مې زړه ته دا تســـــــــــــــــل ورکوم
چې یوه ورځ به مې اشـــــــــــــــــنا راشي

بېلتون به تور تور اړولی د وصـــــــــــال لښکرو
رویبار به شین وي له خـــندا کور ته به زما راشي

هېواد به واغوندي شنې رنګه او خوړلنې جامې
هئ هئ به کاندې د کوربه په خېر به لارې خاري

ژبې خــــوره شه له الهامه ښایسته توري جوړ کړه
مخ ته یې کېږده لــــه هنره ډک د تورو لاړي

تاسو هم څانګـو سره وپېچېږئ سوری وکړئ
ژرګو را وباسئ ګلونه مو خواږه کړئ لـــوري

ښایسته بادونو په خواږه رباب مو تاو را تاو کړئ
په ټولو څانګو اتڼ وکړئ چې تر ډېرو ښوري

ځـــوانانو پورته شئ سرو ته د چاپېره غرونو
وسلې په لاس ،لارې ساتئ د کلا مخ او غولي

مشرانو بند کړئ په وحـدت سره د زړه درزونه
بیا تور غماز پکې ونه نیسي کوم سرای د اوړي

نور په ورو ورو قدم راځه، د خپلواکۍ ناوکۍ
ګلان شینده په شرنګا څه چې غمازان در ګوري

په لوی تدبیر یو نظام جوړ کړئ د ولس مشرانو !
چې رحمتونه یې په هــر قام د هېواد را اوري

۲۵ شوال ۱۴۲۹ هــ ق ۱۳۸۵ هــ ش

خوړلن . خوړ . توري : الفاظ . لاړي : لوی لرګي ، دستک . ژرګه ، ژرګې : د ګلاب او نورو ګلانو ونه . لوري : اطراف ، خواګانې . غماز : صلیبي انګرېزان و د هغوی هر مزدور چې زمونږ د ملت او اسلامي نړی ګډوډي غواړي .

دا خلک زمونږ په خبر نه پوهیږي !

(۱)

څوک به خبر وو چې نفاق به دومره وده کوي !
لدې ملکونو به ایمان او سړي کډه کوي

لکه د ورکو په څېر کم به شي د حق لارویان
په عام مجلس کې به هر څوک له اسلام ډډه کوي

دلته به راشي د رومیانو او کسرا لښکرې
مانۍ به جوړې کړي په هر ښار او په ډېرو زړونو

دلته به اوسي آخر جوړ به کړي د خپل لاس سړي
قبضه به وکړي په لاسونو او ډېرۍ سرونو

په تیریدلو به د ورځو او د میاشت
کلونو خلک عادي شي له رومي سره او را به
نیسي

ټول سوغاتونه د رومیانو، او ډېر ژر به هېر
کړي د بابا خوی ، او که ور یاد دې کړو نو تا به نیسي

(۲)

چې پیرۍ تیرې شي رڼا ته د څراغ د انګریز
د غلامۍ په تار ترلې غاړې لرې نکړې

بلکه له پلار ه شي ورپاتې هریو ځوی ته دا
تار زامن هم خرڅ شي د بادار دا کیسې هېرې نکړي

زامن به فکر کړي چې دا لکه فطرت زمونږه
د بدلېدلو ، اوړېدلو ، زوال لار نه لري

ځکه چې مونږ ته په میراث کې دی له پلاره
پاتې دا نور نسلونه بې له غربه بل یو پلار نه لري

(۳)

چې شه خبره د بدلون او اوښتون
ونکړې دلته جهاد یاد نکړې شور چې د پاڅون
ونکړې

چاته کیسه د دې تارونو د پرېکون ونکړې
عزم بیان ورته د دې حال د بدلون ونکړې

زمونږ روحانیانو ته اوس رسي مقدس
رزقونه نوم یې اسلام ته شو منسوب ، شولو روا کارونه

دلته بدل شو جمهوري په اسلامي جمهوري
هلته بدل شو ، جمهوریت په جمهوریت اسلامي

ملا ته دومره وو پکار چې یو اذان وکړي
د کفر منځ کې بس دی غږ د مسلمان وکړي

انګرېز دا حق ورته منلی دی په څو چندونو
هم يې ورکړي دي لښکرې په سلو زرګونو

صوفي ته دومره وو پکار چې پکې ذکر وکړي
يوه کوټه چې بس مدام دی پکې فکر وکړي

انګرېز منلي دي دا ټول اولدې لوی ګورونه
دا په ژوندیني د ملت د ازادۍ ګورونه

تجار ته لاره د کاروان او د پلورلو دُکان
د ځان لپاره په ارامه ښه مانۍ په امان

دوی ورته خلاصې کړلې لارې تر مغربه پورې
اين تر جنوبه تر شماله او مشرقه پورې

دې روښن فکره مغرب فکره ته وه دومره پکار
چې ازادي دې د نعرو وي او د حق د چغار

يو ښه بيان د خلافت دې په کاغذ کې
وکړي زمونږ د اسلافو تور غیبت دې په کاغذ کې وکړي

په کاغذونو ، ديوالونو دې اسلام را ولي
په سيمينار او مجلسونو دې اسلام راولي

(٤)

ټوله دنیا ده اوس ځای شوې او لګیا دي په کار
ملا ، تاجر ، سیاسي ، صوفي ، واړه لګیا په روزګار

صرف فیصلي دوی په قاضي نه ، په جَجانو کوي
د واک په ځای کې یو سلام د انګریزانو کوي

د اسلامي قانون ، قاضي په ځای به جج ته ورځي
د بیت الله په ځای د سپینې ماڼۍ حج ته ورځي

پدې خوږو کې دا لږ تریخ دومره خبره نده !
حال، او ژوند جوړ خراب تاریخ لویه خبره نده !

(٥)

خو دلته شته خولېوني او مستانه خُماریان
اوري په زړه کې یو الهام بس ورپسې دي روان

د ګیدړتوب په ځای يې درس د زمریتوب ویلي
د غلامۍ په ځای يې درس د سرېتوب ویلي

را پورته شوي چې له سیمې نه انګریز وشړي
په یو کلک عزم پرنګیان زوی د چنګیز وشړي

خرابوي ارامه ژوند د ټول جهان د خلکو
د ملايانو ، تجارانو درست جهان د خلکو

خو په خبره او منطق يې خلک نه پوهېږي
دا غلامږي يې په ضد دي هره خوا بوږنېږي

ملايان وايي زمونږه ژوند او مدرسې ورانوي
صوفيان بيا وايي زمونږه فکر او تسپې ورانوي

تاجران ټول سره په يو غږ دا نارې کړي پورته
کار را خراب دوی زمونږ جوړې کتابچې ورانوي

سياسي ملا چې جمهوري يې اسلامي کړو ورته له
قاره ډک له ممبرونو د انګرېز دا وايي :

دا لېونيان دلته فساد کوي سرونه وژني
زمونږ له فتوا بغير دوی ولې عالمونه وژني

(٦)

ای زما زړه ای زما ځانه ای د وخت زلميه !
لکه چې بولې دې هر څوک د خپلواکۍ مجنونه!

زمونږ په خبره د دې سیمې خلک نه پوهیږي
لاړ شه خبرې دې اوبو ته او چنار ته وکړه

په توره شپه کې یې د ستورو روڼ کتار ته وکړه
د کعبې خواته یې پاک رب ته زمونږ بادار ته وکړه

په مدینه کې محمد ته زمونږ سالار ته وکړه
یا یې محشر کې ستر ټولواک ته او قهار ته وکړه

(۷)

دلته څوک غم د اسلامي نظام لپاره نکړي
اوس عادت شوي ، ناروا د غلامۍ په ژوندون

ور ځخه هېر دی خلافت او جهاد
د دوی ایمان دی په قانون د مغرب

ورته محال ښکاري زوال د انګرېز
یوځل بیا ماته ستا په لاس د انګرېز

خو ته خبر او لاروی د یو پوره ایمان یې
ته موسی پېژنې په لار د ابراهیم روان یې

خدای درته حکم د ویشتو د هر فساد درکړی
هم يې پامير ،مست هندوکوش او لوړشمشاد درکړی

ځه ! په تکل د یوه خدای ټولې تیارې ورانوه
په تُوره ، تبر ، او خالي لاس بتخانې ورانوه

يو ورځ به راشي زمونږ د هيلو اميدونو سهار
د اسلامي نظام د ورځې او کلونو سهار

دا دنیاګۍ ده ، پکې ډېر به ما ښامونه راځي
بیا به سپېدې خوږ مازدیګر او سهارونه راځي

دلته سپرلی او خزان دواړه پوره برخه لري
امين ، غدار ، دې هديروکې ببله شناخته لري

۱۵ جمادی اولی ۱۴۳۴هـ ق

لمر او وريځې

(۱)

یو ځلې بیا د پرنګیانو یوه ډله دلته
زمونږه عزم ، د مټ زور او حوصلې ازمي

لکه د وریځو کتارونه چې د لمر مخې ته
سهار سهار را وړاندې کیږي په همدې تکل چې

دا له ذراتو جوړ لاسونه به مو تم کړي دلته
د وړانګو دا سپینې لښکرې به په وړاندې نه ځي

نور به نړۍ کې تور تمونه او تیارې خورې شي
اذان به ورک شي، په هر لور به بتخانې خورې شي

خلک به لار نه ویني هر خوا به ګامونه اخلي
د خوښۍ ښار کې به نور هر څوک ماتمونه اخلي

مونږ به د دروغو ځراغونه او ډیوې جوړې کړو
واکې به زمونږ سره وي وړو به انسانان لور په لور

چې پلوشې نه وي هر لور ته به تیارې خورې شي
بس واکمنې به مو شي پیله په وطن کور په کور

(۲)

د لمر خوزښت سره بل خواته د بادونو زور شي
ترغې ترغې شي د مابښام اربکیان ، د تورو شپو مُریدان

سرې سترګې لمر فاتح فضا ته په یو ټوپ را ووځي
خو بیا ظلمونه او مېلې نه کوي ، عدل کوي

ظالم ته عفوه د مظلوم او غریب مرسته کوي
د خدای حکمونه ځاري پرې غلی غلی ګرځي

خپل او پردي ته له یوه دره رڼا ور کوي
هر تور او سپین ته له یوه کوره سودا ورکوي

کنه کولی شي راکوز شي ټول عالم وسوزي
یا لږ په بره خوا روان ، ساړه هر چم وسوزي
خو ظلم نه کوي لستوڼو کې اورونه پالي
نه تکبر ، لاس کې د ټول تخلیق را زونه پالي

۱۴۳۰ هـ ق ۱۳۸۷ هـ ش ۲۲.۱۲.۲۰۰۹ د لمر سترګې را ختلو وخت په یوه دښته کې د سفر پر مهال .

نصیحت

(۱)

که دا غواړې چې عزت دې په امان وي
له ضرر نه لرې پروت محفوظ دې ځان وي

نو په ژبه دې د بل بد بیان نکړې
تور اخلاق یې د چا مخ ته عیان نکړې
ځکه ته لرې عیبونه ډېر بې شمېره
هم له هرچا سره شته پر تا سر بېره
کنې ژبې لري خلک ستا یوه ده
ستا بدیو ته تېره هره یوه ده

که دې سترګو د چا عیب درته ښکاره کړل
پټ رازونه یې د ستا په ننداره کړل
ورته وایه زما سترګې! پټ وساته
دا عیبونه که ته خیر غواړې و ماته
هر سړی لري دوه سترګې زور ورې
زما عیبونه به ترې پټ نه شي تر لرې

(۲)

په اخلاقو ژوند کوه ظلمونه معاف کړه
هر مؤمن ته دې زړه لوی له کوه قاف کړه
او که پوه شولې چې وخت دې نه تېرېږي
لدې کس سره دوستي دې نه اوړدېږي
نو په ښه طریقه غوتې ترې جدا کړه
په دوکان کې ورسره بیله سودا کړه
لویه ځمکه د الله ده لوی اسمان دی
ځه! په هیله د هغه چې لوی یې شان دی
رب به درکړي نوی ځای نوي ملګري
په خو چنده به وي ټول له دوی ښاغلي

(۳)

سپک سړي سره که مخ شوې خطا نشې
له هغه سره په بدو ، رُسوا نشې
هوښیاران خلک به تا ملامت بولي
هغه سپک خو به خپل ځان سلامت بولي
بس په پټه خوله ترې اوځه مجلس پرېږده
د عزت لپاره دغه هوس پرېږده

(۴)

له جاهل سره په شخړو اخته نشې
په بحثونو او جګړو اخته نشې
پدې کار به خلک سپک ګوري بیا تاته
هوښیاري به دې ګڼېوه شي هر چا ته

(۵)

له دښمن نه بې پروا نشې هېڅکله
هر مهال ورته تیار اوسه په خپله
دا غفلت به دې نابوده له جهان کړي
هم تبا به دې وطن او هم ایمان کړي

(۶)

حسد ګر سړی د لارې سالار نکړئ
هېڅ ساعت یې د کارونو سردار نکړئ
په نازک وخت کې به وار در باندې وکړي
له لستوني به ګوزار در باندې وکړي

(۷)

لکه ګرځي چې مچۍ د شاتو ستړې
له هر ځای نه يې خوږه پرښه راوړې
ته هم ګرځه تل پر څنګ د هغو خلکو
چې را خېژي ترې بویونه د لَوَنګو
د حکمت ، علم او پند کوي خبرې
در کوي تاته په لاس کې ملغلرې

لرې اوسه ! له شغال او له بلبله
له زمریانو او بازانو سره ځغله!
هر سهار ته چیغې مه وهه ، سهار شه
خپل مشکل ته دې په خپله را بیدار شه

که دې ټولې کړې په وخت دغه خبرې
په لوی زیار دې بیا کړې ثبت دغه خبرې
بیا به تاپسې هم واړه خلک ګرځي
سختو لارو کې به ستا لپاره غورځي
ستا شاتونه او شکرې به را نیسي
ستا سندرې ستا خبرې به را نیسي

(۸)

که دا غواړې لوی کارونه په سر واخلې
د سخي نوم او تاجونه په سر واخلې
بيا نو غواړه له الله نه ډېر مالونه
هم ترې غواړه کارنامې او ستر کارونه
ځکه نه کيږي کارونه بې له ماله
صحابي قيس کړې دا خبر هر چا له

که بچيان الله در کړي وي ځوانان ټول
هوښياران او با غيرته مؤمنان ټول
چې ترې تللې دا خبره ورته وکړه
هر يوه ته يې په سر کې ښه پخه کړه

ای بچيانو! مشر وړور مو خپل ملک کړئ
د کورونو او د ځمکو يې مالک کړئ
په مشری د مشر وړور به هر څه يوسئ
زما په لار به را روان شئ تاج به يوسئ
د خپل مال قدر کوئ او ښه يې ساتئ

له اسراف او له تبذير[1] ځنې يې ساتئ
ځکه مال د ښه سړي ښکلې توښه ده
له بد زړي په امان يې دروازه ده
سوال، غوښتنه له بل چا نه چې ونکړئ
زرين مخ مو د بل مخ ته رُسوا نکړئ

(۹)

که له خلکو سره شول دې ډېر کارونه
قومندان، عالم ، تُجار کړل دې امرونه
بيا خيانت له هيڅ سړي سره ونکړې
بند ورونه خلاص د چا د عِفَت نکړې
هر سړی ګڼه هوښيار له خپله ځانه
پدې کار به يې له شر نه په امانه

(۱۰)

که را ګير شوې له ظالم سره څه کار کې
ورسره شوې په لانجه پدې روزګار کې

[1] اسراف : بې ځايه مصرف . تبذير: له ضرورت نه زيات مصرف .

که دې زور ورسره سم نه وو نو ځه ترې
په تکل د انتقام کړه مخه ښه ترې

او که پوه وې چې دې زور ورسره سم دی
په یو لاس کې دې توپک او بل کې بم دی
کوښښ بیا هم کړه چې داسې ګوزار ورکړې
په خپل کور کې یې په شخړو او غم سر کړې
د توپک په ځای که عقل استعمال کړې
کار د زهرو به په ګوره او په مال کړې

هوښیاران ځانونه ساتي له جګړو
له بې ځایه بندېدنې لویو شخړو
لوی لښکر له ولس تاو کړي په خبرو
خلک اخلي په اخلاقو ملغلرو
جنګ تاوان دی د بادشا او ملتونو
ځان هوښیار کړه ای سالار د ولسونو
خپل هېواد ، ملت، بچیان له شخړو ساته
له بدیو دښمنیو نه یې ساته

خوکه پای د ښو خبرو دې سم نشو
کوم عمل د جرګه ګرو دې سم نشو

یا ور پورې وو ستا حق ستا د نېکونو
یا اشغال ته وو راغلی د قومونو

بیا ظالم سره ونه کړې په کراره
هېڅ خبره ، ورته توند اوسه هوښیاره
په ظالم که ظلم ونکړې نو بیابه
خامخا په تا ظلمونه کړي او تابه
دې ته اړ کړي چې ملکونه ورته پرېږدې
د نیکه پلار جایدادونه ورته پرېږدې
بس ترخه خبر ظالم ته ښه دوا ده
تېره توره هم قاضي ده هم ملا ده

(۱۱)

که عالم وې له مسجد سره دې کار وو
طالبان ،پاک دې ممبر او لوړ مینار وو
له دنیا نه بې پروا شه ، یو خدای غواړه
له انسان نه هېڅ حاجت د ژوند مه غواړه

د چارواکو مخ ته تل د حق خبره
په هر حال کې ته کوه د حق خبره

لکه فرض په ځان تهجد کړه او نفلونه
پدې لار کې د بري دي دا رازونه

ستا د ژبې هر یو لفظ په خدای ګران دی
بې له تانه ورته ټول جهان ارزان دی
په بدل کې لوی جنت درکوي تاله
سپینې حورې په قیامت درکوي تاله

په دنیا کې به هم درکړي عزتونه
خو یو څه وخت به ګالې لږ تکلیفونه
بیا به ګوتې درته نیسي خلک واړه
د دنیا د عزت هار هم ستا پر غاړه

او که خدای مه کړه دا ژبه دې شیطان ته
یا د وخت کوم فرعوني غوندې انسان ته
په بدل د څو روپیو کې سودا کړه
په خپل لاس دې د ایمان باغچه تالا کړه

بیا نو لاړې د بلعام په لار روان شوې
چې پرې اورې تل لعنت هغه انسان شوې

خدای دې نکړي چې ته دغسې انسان شې
د بلعام په لار روان اولوی شیطان شې
ځکه ته هم د آدم ځوی مسلمان یې
لدې ختې نه جوړ شوی یې افغان یې

(۱۲)

که په لاس دې خوک را لوی یا تربیه کړو
په نخرو دې بیا ولاړ پر مناره کړو
چې منار ته شولو پورته نو ګویان شو
ستا په سپکو او بدیو را عیان شو
یا دې جوړې ورته زین کړلې لښکرې
یا غریب ته دې لمن کې ملغلرې
چې لږ لرې شو له تانه ته یې هېر شوې
ستا دښمن سره دوستي ته ځنې هېرشوې

بې صبري مه کړه، خپل لاس ژبه مات نکړې

د مکتب صنفونه رنګ، چپه شات نکړې

دا سې وخت کې صبر زده کړه له لوی خدایه

چې ښکنځل زغمي د خپل بنده له ورایه

چې پیدا یې په خپل لاس او جوړ له خاورو

همغه انسان په څومره خواوو لاړو

له خدای لرې، د ښمنۍ ته یې تیار شو

چې اسمان څېروي ځای د دې ګفتار شو

۱۴۳۳ هق د شعبان نهمه شپه، يوه بجه .

دا په کومه خوا روان ياست؟!

دا په کومه خوا روان ياست؟ اى زمونږ د چم مشرانو
اميرانو، بادشاهانو، عالمانو، او پيرانو
دا په کومه خوا روان ياست؟ ها جهاد او تکبير څه شو
هر مجلس په کباب ګرم، ها توپک او زنځير څه شو
ها خبرې ستا واعظه! ها فتوا د مولويانو
ها پنجکې د پيرانو، ها نقشې د انجنرانو
ها جهاد، جهاد نارې مو، ها پښې ايبله بهير څه شو

نه دى کفر بدل شوى، نه ترې تللې امريکا ده
هماغه زړه دوستي ده، هماغه زړه بلا ده
هماغه د ارګ کونجونه، ټول ډک ښکاري له روسانو
له خلقيانو پرچميانو، پرې برسېره انګرېزانو

کومه نوې وحیه راغله، که ابلیس د مَلَک راز کې
هاغه زوړ قرآن بدل شو، که کارغه جامه د باز کې
هدیرې هدیرې ډکې، له هغو چې تا وژلې
صرف پدې تور دې نیولي، چې کابل ته ولې تللي

زما مرئ ده خپه شوې، سا مې بنده بنده کېږي
لاس مې رېږدي له غوسې نه، د شپېلۍ غاړه وچېږي
که دا لږ غږ مې درتېر سو، له دې بندو دربخو نه
له دې لرې، لرې زړونو، د دې وخت له پنجرو نه
راځه بېرته زما خوا ته ، د زاړه هجرت تم ځای ته
که دا نکېږي، نو پورته، شه سنګر ته زاړه سرای ته
څوک له لوړې نه مره کېږي، له زمرو سره یو ځای شه
د شپانه رمه ترې واخله، خیرا! شپونکی په لارد خدای شه
ټول تاریخ به په امان وي، هم راضي به پاک سبحان وي

چې د تا په لاره لاړشي ، د هغو به کور ودان وي

که را دُرُومې نه، ور درومې، بیا لږ تم شه زما وېش راکړه

صرف په خپل نامه کافر شه، زما تحریک تنظیم ته شا کړه

دې تنظیم کې شهیدان شته، دې تحریک کې فدایان شته

دا نومونه شاته پرېږده، د دې کارساتندویان شته

خدای دې بیا هم لارکې پوه کړه چې را تاوشې له دې عاره

مجاهد شه مسلمان شه، خدای دې مه باسه له ښاره

راشد

۲۱ ذی الحجة ۱۴۳۷ه ۱۲ نیمې

انګرېزانو ته د حکمت یار د تسلیمېدو غمجنه شپه

أَعاذَنا اللّٰهُ مِنَ الکفرِ والطُّغیان

ترانې

مونږ په مینه ، الله نه ، د ستا د وصال
سوغات غواړو بېلتون کې مو سوی ده حال

ته یو ګل لــــــوړ بَها ، زه بورا تل بیمار
د تقدیر په زنځــــــــیر مې تړلې ده لار
د هسک بام ستر څښتن ته کــــوم دا اقرار
چې بدن مې مېلمه کــړي د بڼ د جمال

که ښکلا وه خو ستاوه جهـــــان کې نبي
نیک عــادات دې بیان په قرآن کې نبي
ستا د روڼ ژوند انځور شو بې مثله درمل
ورکــــــــــوي انسانانو ته راز د کمال

زلزلـــــــــو د وحشت او څپو د غفلت
ړنګه کــړې نړۍ کې مانۍ د رحمت
ستا منشور عدالت او بیدار حکـــومت
بیا رڼا کړه خوره په جَنــوب او شمال

هر کمال د موسی خوږ کلام د عیسی

بادشاهي د داود د یوسف تیت ښـکلا

بلکه هر یو ګـــــرځند او ځیره د عالم

راشــد وایي پیدا شو خادم ستا دقال

هسک : اسمان . روڼ : روښانه . درمل : دوا . انځور : تصویر . ماڼۍ : قصر . ګرځند : متحرک ، حیوان . قال : د رسول الله صلی الله علیه وسلم پیغام خبرې او دین .

وجود مې سباوون دی راز خـزان کې د سپرلي يم
په زړه کې لــــر ځای غواړمه پيغام د يو غازي يم

ځو وارې زه پوکی شوم ، شپېلۍ د اســــرافيل کې
باطل ځواک مې تالا کړو فرعون په رود نيل کې
په لاره ځوک تم نشول ، تلم روم ته يو بهير کې
فاتح د پاني پت شومه لښکر د ابدالي يم
فاتح د سومنات شومه لښکر د غزنوي يم

ماليار شـوم کنډر باغ ته ، په وينو مې سمســــور کړو
زاغـــانو تور تم راوړو وحشت يې هر خوا خپور کړو
له هــر چا نه بېزاره سنګر مې د وخت کـــــور کړو بيا
نوو ولولــــــــــــو سره ملګرې د مهدي يم

د همس په جامه پټه را تاو شوم په ډېرو کې
ورين لمر شــــمه ځليږم دښمن ته سنګرو کې
بيا اور شمه برېښنا شم دجنګ په کتارو کې
نعرې د الجهــــــاد کوم وينا د شا زلمي يم

منم چې زما خواته په یون کې ډېر کړاو دی
په اوښکو او زګېروو مې رنګین هر یو پړاو دی
خــو ســاتم عزتونه پتمــــــن مې هر تړاو دی
راشده ځان سره مې کړه جـــوهر یم قیمتي یم

جهیل : د غرونو په منځ کې غونډې شوې او به ، مراد ترېنه سمندر. مالیار : مالي، د باغ خادم . همس : ورو ورو غبرږېدل ، عربي . ورین : روښانه . کړاو : تکلیف. پړاو : مرحله . تړاو : تړون . پتمن : عزتمن .

د تګي بڼ مالیار خفـــــــــه د تسل جام لټوي
زما تصور تل ګـــران شهید محمداسلام(رح) لټوي

لکه خفه چې وي نسیم نکړي الـوت خوږمن بیا
د سبا سترګه په ژړا بنـــــکاري سنګر درد من بیا
د ستا بیرغ سره مرغـــــان کوي سلام غمجن بیا
د تسل روح ګرځي ستومان ستا خوږ کلام لټوي

شهیده ستا پلان ټوټه ټوټه کړل ټول کافران
د ویرې خیال مات شو هر لور ته شو بیدار مؤمنان
د وینو خـال دې سېلاب جوړ کړلو خپانده روان
اغیار شـــــــو تېښتې ته چمتو لار د سلام لټوي

سپېڅلیه ستا بیرغ ته ورشـــــــم پرې ژړا وکړمه که
د یتیم ژوندون ته شـــــــمه شم رڼا وکړمه پدې
تکل چې به دیدن وکړي ستا ګران ثاقبه ! د
راشـــــد زړه مخ په کابل د محبس بام لټوي

ملا محمد اسلام رحمة الله علیه : د میدان ښارد بادام د کلي اوسېدونکی ، په ۲۰۰۴ کال د خپل کلي په لمن کې انګرېزانو ته په کمین کې شهید شو.. ثاقب: مولوي قدرت الله ثاقب رحمة الله علیه ، د کابل د موسهي اوسېدونکی ، په پل چرخي کې څو کاله بندي وو ، له خلاصون لږ وروسته په بمبارکې په شهادت ورسېد.

غبار دې نور هم زيات شي د ډار سودا مو نشته
ربــه ! ناهيلي نه يـــــــو د مرګ پروا مو نشته

کــه لار ازغي ازغي شي ، غرونه نېزې ټوکوي
سيندونه جوړ کړي سېلاب اسمان لوګي وروي
دا مو عــادت وي همېش تلل د ازغو په څوکو
د سمســـور بن په تکل يـــون کې ژړا مو نشته

واکداره ! ستا يو کاروان بيابان کې تګی پروت دی
هرخوا نه جوړ پرې تـورتم بيدار او غلی پروت دی
کـــــــوچوان تسل ورکوي ، د ســربښندی او هيلو
د نصرت بيره يې وکړه ، بلــــــــــه اسرا مو نشته

د وينو څاڅکي شنه کړه، د حريت بن ترې جوړکړه
له ورانګو ډکه ډيوه ، راکړه ،وطن پرې جوړکړه
ملګرو ســـــــم کړئ اعمال ، څو شي د بدر انځـور
راشــــــــــــده دا لاره ده ، بل ځاي دعا مو نشته

ناهيلي : نا امېده . يون : مزل . واکدار : مالک . کوچوان : د قافلې مشر.
سربښندنه : قرباني . انځور : تصوير.

بيا د ســنان د تورې ول دى د تاروس درو کې
ګرانه غازي که د ستا پل دى د باسوس سرو کې

د وخت ريمونډ دى بيا راغلي د تسخير په تمـــه
غواړي اســـــيا باندې خوره کا د تحمير لمنه
د ايوبي او د زنکيانو کار کوه مسلمه !
بيا ايماني وار ته کوکارې کړي منحوس پنجو کې

د حطين لوى ډګره ! ستا نقشه مو پلې کـــړه بيا
سا د دښمن مو د هېواد هر چم کې غلې کړه بيا
کنډر خېره به دې اباده کړو د حلب ســنګره!
د وحدت خلي بيا ځرخېږي د محبوس ميرو کې

ځــــــــوانانو واړوئ په مينه مينه تېرې پاڼې
لومړي يې زده او بيا شروع کړئ د اسلافو کاڼې
د ســــــرښندنې او برې په تکل واخلئ قدم
دلته راشــد نيولى فتحې ته فانوس لاسو کې

سنان : د صليبي جګړو يو مسلمان قومندان . طاروس : د مخکنيو صليبي جګړو يو اسلامي سنګر . بابوس : په لوګر کې يو غر ، له روسانو سره د جهاد په وخت کې د مجاهدينو عمومي لاره وه . ريمونډ : په صليبي جګړو کې د کافرانو يو مشر. تسخير: تابع کول . تحمير: له چا نه غلام جوړول . زنکي : د عماد الدين شهيد او د ده د ځوى

نور الدين زنكي قومي لقب .

حطين : هغه لوی ډګر چې صلاح الدين ايوبي پكې صليبيانو انګرېزانو ته عبرتناكه ماته وركړې وه او دېرش زره يې او وژل . حلب : په د مشق سوريه كې يو مشهور ښار .

فانوس ، پانوس : ډيوه ، څراغ .

د ګلونو مـــــــــازديګر د سنګرونو مازديګر
د غازيانو له كاروان سره د غرونو ما زديګر

شرنګـــــها د سپينو تورو او شنهاری د اســـــونو
پاس بازان تاو كړي په بَرَهْ او فضا وي د ګلونو
ښرهار د شنو اوبو وي هره خوا او زېړی لمر
لكه وي چې څوك له عمره په هجران كې د دلبر

هر زلمی پدې تكل څو واخلي پور د فاطمې يا
ور كيږدي خال د وينو په تندي د ملالۍ
اسيا فتحه به شي ژر له ځناورو د صليب
عمري پوځيان را جمه شول هر خوا لښكر لښكر

لوی پاڅون مو بريالی شو را ځلاند د فتحې لمر
د زمري په څېر و لاړ دی ګران غازي په هر ډګر
ای راشده ايماني كاروان به ژر تر منزل رسي
يا د شپې يا ماسپښين يا په سپېدو كې د سحر

فاطمه : هغه مسلمانه چې د عراق له ابوغرېب زندان نه يې د مسلمانانو په نوم دردونكی ليك را استولی وو .. ټيكری : پړونی . **پاڅون : قيام .**

Download from:aghalibrary